

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้ศึกษาขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 2 การสร้างแนวทางพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 3 การทดลองและประเมินการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SKEWNESS	แทน	ค่าความเบ้
KURTOSIS	แทน	ค่าความโด่ง
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณยกกำลังสองหรือสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
X^2	แทน	ค่าสถิติไค-สแควร์
S.E.	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่าพารามิเตอร์

GAMMA	แทน	ค่าอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม
LAMDA	แทน	ค่าอิทธิพลของตัวแปรตามที่ 1 ที่ส่งผลต่อตัวแปรตามที่ 2
t	แทน	สถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตจากการแจกแจง
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
df	แทน	ระดับองศาอิสระ
GFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง
RMSEA	แทน	ค่าประมาณความคาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย
DE	แทน	อิทธิพลทางตรง
IE	แทน	อิทธิพลทางอ้อม
TE	แทน	อิทธิพลรวม

2. ลำดับการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามที่ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง ด้านความคาดหวังในเป้าหมายของชีวิต ด้านนโยบายจูงใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา ด้านการติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ด้านการเรียนรู้ โดยการลงมือทำ ด้านความเป็นต้นแบบของอาจารย์ผู้สอน และด้านการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่องเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะแรก คือ แบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือ แล้วนั้น ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 11 แห่ง จำนวน 1,100 ชุด เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อทดสอบสมมติฐานเชิงทฤษฎีชั่วคราวที่สร้างขึ้นก่อนการวิจัย โดยวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป และสถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย โดยใช้ SEM (Structural Equation Modeling) และสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเทศบาลเมืองโดย กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Level of Significant .05)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผู้วิจัยดำเนินการวิจัย เชิง ปริมาณ โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 11 แห่ง จำนวน 1,100 ชุด ซึ่งผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้แก่ ปัจจัยด้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง ด้านความคาดหวังในเป้าหมายของชีวิต ด้านนโยบายจูงใจเพื่อพัฒนา ศักยภาพในตนเองของนักศึกษา ด้านการติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ด้านการเรียนรู้โดย การลงมือทำ ด้านความเป็นต้นแบบของอาจารย์ผู้สอน และด้านการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา อย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลด้วยการวิเคราะห์สมการ โครงสร้างเชิงเส้น (Path Analysis) ซึ่งสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง และลักษณะการแจกแจงตัวแปรต่าง ๆ
2. การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ใน คุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. การวิเคราะห์ความสอดคล้องของความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ใน คุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามภาวะสันนิษฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์
4. การวิเคราะห์ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความตระหนักรู้ใน คุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลสถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	614	55.80
1.2 หญิง	486	44.20
รวม	1,100	100.00
2. อายุ		
2.1 18 ปี	243	22.10
2.2 19 ปี	442	40.20
2.3 20 ปี	337	30.60
2.4 21 ปี	51	4.60
2.5 22 ปี	3	0.30
2.6 25 ปี	18	1.60
2.7 26 ปี	6	0.50
รวม	1,100	100.00
3. ระดับชั้น		
3.1 ปี 1	589	53.20
3.2 ปี 2	349	31.70
3.3 ปี 3	109	9.90
3.4 ปี 4	57	5.20
รวม	1,100	100.00
4. จำนวนพี่น้องในครอบครัว		
4.1 1 คน	151	13.70
4.2 2 คน	436	39.60
4.3 3 คน	299	27.20

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลสถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
4.4 4 คน	103	9.40
4.5 5 คน	86	7.80
4.6 6 คน	25	2.30
รวม	1,100	100.00
5. สภาพครอบครัว		
5.1 บิดา - มารดาอยู่ด้วยกัน	938	85.30
5.2 หย่าร้าง	105	9.50
5.3 บิดาเสียชีวิต	43	3.90
5.4 มารดาเสียชีวิต	14	1.30
รวม	1,100	100.00
6. บุคคลที่ท่านพักอาศัยด้วยขณะที่กำลังศึกษา		
6.1 บิดา - มารดา	533	48.50
6.2 ญาติ	174	15.80
6.3 เพื่อน	353	32.10
6.4 พักคนเดียว	40	3.60
รวม	1,100	100.00
7. รูปแบบการศึกษาก่อนระดับปริญญาตรี		
7.1 สายสามัญ (วิทย์ - คณิต)	760	69.10
7.2 สายสามัญ (ศิลป์ - ภาษา)	295	26.80
7.3 สายอาชีพ	31	2.80
7.4 กศน.	14	1.30
รวม	1,100	100.00

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลสถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
8. มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา		
8.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	100	9.10
8.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	100	9.10
8.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	100	9.10
8.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	100	9.10
8.5 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	100	9.10
8.6 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	100	9.10
8.7 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	100	9.10
8.8 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	100	9.10
8.9 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	100	9.10
8.10 มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	100	9.10
8.11 มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	100	9.10
รวม	1,100	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศชาย (ร้อยละ 55.80) รองลงมาเป็น เพศหญิง (ร้อยละ 44.20) ส่วนใหญ่อายุ 19 ปี (ร้อยละ 40.20) รองลงมาอายุ 20 ปี (ร้อยละ 30.60) และอายุ 18 ปี (ร้อยละ 22.10) ส่วนใหญ่อยู่ระดับชั้นปี 1 (ร้อยละ 53.20) รองลงมาอยู่ระดับชั้นปี 2 (ร้อยละ 31.70) และอยู่ระดับชั้นปี 3 (ร้อยละ 9.90) ส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้องในครอบครัว 2 คน (ร้อยละ 39.60) รองลงมา 3 คน (ร้อยละ 27.20) และ 1 คน (ร้อยละ 13.70) ส่วนใหญ่สภาพ ครอบครัวบิดา – มารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 85.30) รองลงมาหย่าร้าง (ร้อยละ 9.50) และบิดาเสียชีวิต (ร้อยละ 3.90) ส่วนใหญ่นุคคลที่พักอาศัยด้วยขณะที่กำลังศึกษาคือ พักกับบิดา – มารดา (ร้อยละ 48.50) รองลงมาคือ พักกับเพื่อน (ร้อยละ 32.10) และพักกับญาติ (ร้อยละ 15.80) ส่วนใหญ่รูปแบบ การศึกษาก่อนระดับปริญญาตรีคือ ศึกษาสายสามัญ (วิทย์ - คณิต) (ร้อยละ 69.10) รองลงมาคือ ศึกษาสายสามัญ (ศิลป์ - ภาษา) (ร้อยละ 26.80) และศึกษาสายอาชีพ (ร้อยละ 2.80) และ มหาวิทยาลัยที่ศึกษาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ

อุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด (ทุกแห่งร้อยละ 9.10) ตามลำดับ

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 4.2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกเป็นรายด้าน

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มิติด้านภูมิหลังของนักศึกษา			
1.1 กระบวนการกล่อมเกลาก่อนเข้าเรียน	4.01	0.81	มาก
1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง	3.82	0.84	มาก
1.3 ความคาดหวังในเป้าหมายของชีวิต	4.09	0.77	มาก
รวมด้านภูมิหลังของนักศึกษา	3.97	0.81	มาก
2. มิติด้านอาจารย์ผู้สอน			
2.1 ความเป็นต้นแบบของอาจารย์ผู้สอน	4.23	0.74	มากที่สุด
2.2 การเรียนรู้โดยการลงมือทำ	4.23	0.65	มากที่สุด
2.3 การติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	3.86	0.84	มาก
รวมด้านอาจารย์ผู้สอน	4.11	0.74	มาก
3. มิติด้านมหาวิทยาลัย			
3.1 การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.98	0.76	มาก
3.2 การสนับสนุนให้นักศึกษาพัฒนาตนเอง	3.93	0.80	มาก
3.3 นโยบายจูงใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา	3.99	0.74	มาก
รวมด้านมหาวิทยาลัย	3.97	0.77	มาก
โดยภาพ	4.02	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำแนกเป็นรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณาในรายด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ย

มากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาคือ ด้านภูมิหลังของนักศึกษาและด้านมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านภูมิหลังของนักศึกษา กระบวนการกล่อมเกลากิจกรรมเรือน จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. กระบวนการกล่อมเกลากิจกรรมเรือน			
1.1 ครอบครัวของท่านมีการอบรม เลี้ยงดู เอาใจใส่ท่านเป็นอย่างดี	4.57	0.54	มากที่สุด
1.2 ครอบครัวให้อิสระภาพในการเลือกคิด ทำ และแสดงออกตามที่ท่านต้องการ	4.24	0.73	มากที่สุด
1.3 บิดา มารดา หรือคนในครอบครัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับท่านในการดำเนินชีวิต	4.56	0.55	มากที่สุด
1.4 ท่านมีความภาคภูมิใจที่ได้เกิดมาในครอบครัวของท่าน	4.77	0.43	มากที่สุด
1.5 เมื่อท่านมีปัญหาต่าง ๆ ในชีวิต ท่านเลือกที่จะขอคำปรึกษาจากบิดา มารดา หรือคนในครอบครัว	4.18	0.83	มาก
1.6 ครอบครัวของท่านมักจะมีกิจกรรมต่าง ๆ ทำร่วมกันเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีสม่ำเสมอ	3.76	0.87	มาก
1.7 คนในครอบครัวของท่านต่างคนต่างอยู่ขาดความสนใจซึ่งกันและกัน	2.13	1.26	น้อย
1.8 ครอบครัวท่านปลูกฝังลักษณะนิสัยตั้งแต่เด็กให้แก่ท่านเช่น ตื่นตรงเวลา รู้จักช่วยทำงานบ้านทำการบ้าน	4.16	0.70	มาก
1.9 ครอบครัวของท่านใช้เหตุผล รับฟังความคิดเห็นของกันและกัน	4.12	0.80	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.10 ท่านถูกรอบคร้วกคั่นทางอารมณ์ในวัยเด็ก มาก ถูกคู่ที่ว่ากล่าว และห้ามปรามไม่ให้ ประพฤติปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ	2.54	1.89	ปานกลาง
1.11 เมื่อท่านทำผิด ครอบครัวมีบทลงโทษหรือว่า กล่าวตักเตือนท่าน	3.78	0.75	มาก
1.12 เมื่อท่านทำความดี ครอบครัวมักจะชมเชย หรือให้รางวัลแก่ท่าน	3.78	0.87	มาก
1.13 ท่านมีความสุขที่ได้อยู่บ้าน มากกว่าอยู่ที่อื่น	4.35	0.80	มากที่สุด
1.14 ท่านพึงพอใจในบ้าน และสมาชิกใน ครอบครัวของท่าน	4.53	0.64	มากที่สุด
1.15 ครอบครัวท่านมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ให้กำลังใจ ให้อภัยกัน มีความรับผิดชอบ	4.43	0.66	มากที่สุด
1.16 ครอบครัวท่านมีความใกล้ชิด สื่อสารด้วยใจ และให้ความอบอุ่นซึ่งกันและกัน	4.34	0.72	มากที่สุด
รวมด้านกระบวนการกล่อมเกลากล้าคร้วเรือน	4.01	0.81	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านภูมิหลังของนักศึกษา กระบวนการกล่อมเกลากล้าคร้วเรือน จำแนกเป็นรายชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านมีความภาคภูมิใจที่ได้เกิดมาในครอบครัวของท่าน ($\bar{X} = 4.77$) รองลงมาคือ ครอบครัวของท่านมีการอบรม เลี้ยงดู เอาใจใส่ท่านเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.57$) และบิดา มารดา หรือคนในครอบครัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับท่านในการดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 4.$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านถูกรอบคร้วกคั่นทางอารมณ์ในวัยเด็กมาก ถูกคู่ที่ว่ากล่าว และห้ามปรามไม่ให้ประพฤติปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.54$)

ตารางที่ 4.4

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านภูมิหลังของนักศึกษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง			
1.1 ท่านมีพลังในตนเอง (Internal) เป็นแรงผลักดันให้แสดงถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	4.23	0.71	มากที่สุด
1.2 ท่านตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงาน และใช้ความสามารถ (Ability) เป็นแรงผลักดันให้แสดงถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	4.00	0.74	มาก
1.3 ประสบการณ์ที่ได้รับเมื่อเติบโตขึ้น รวมทั้งทางด้านการศึกษาเป็นเครื่องช่วยเสริมสร้างความเชื่อให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวท่าน	4.10	0.59	มาก
1.4 แรงจูงใจ หรือสิ่งจูงใจ (Incentive) เช่น อาหาร น้ำ ทรัพย์สิน เกียรติยศ การหลุดพ้นจากสภาพเดือร้อน ทำให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวท่าน	3.99	0.81	มาก
1.5 ความวิตกกังวล มีผลต่อการเรียนรู้และการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ทำให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวท่าน	3.70	0.83	มาก
1.6 สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมส่งผลให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวท่าน	3.88	0.78	มาก
1.7 ท่านต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้เต็มที่และดีที่สุดเพื่อให้ชีวิตลุล่วงไปด้วยดี และประสบความสำเร็จ	4.45	0.67	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.8 ท่านมีลักษณะชอบการแข่งขัน ชอบงานที่ท้าทาย และต้องการได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อประเมินผลงานของตนเอง	3.83	0.88	มาก
1.9 ท่านมีความชำนาญในการวางแผน มีความรับผิดชอบสูง และกล้าที่จะเผชิญกับความล้มเหลว	3.70	0.77	มาก
1.10 ท่านพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว	3.72	0.88	มาก
1.11 ท่านต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการสัมพันธภาพที่ดีจากบุคคลอื่น	3.87	0.84	มาก
1.12 ท่านชอบสถานการณ์ความร่วมมือมากกว่าสถานการณ์แข่งขัน	4.23	0.81	มากที่สุด
1.13 ท่านมีความต้องการอำนาจ และจะแสวงหาให้มีอำนาจสูงเพื่อมีอิทธิพลเหนือคนอื่น	2.88	1.26	มาก
1.14 ท่านต้องการความเป็นผู้นำ ต้องการทำงานเหนือกว่าคนอื่นมีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง	3.02	1.14	มาก
1.15 ท่านเป็นผู้เปลี่ยนแปลงพัฒนาอยู่เสมอ (Innovativeness) ทำในสิ่งที่แตกต่างและดีขึ้นกว่าเดิม	3.65	0.87	มาก
รวมด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง	3.82	0.84	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านภูมิหลังของนักศึกษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือท่านต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้เต็มที่และดีที่สุดเพื่อให้ชีวิตลุล่วงไปด้วยดี และประสบ

ความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมาคือ ท่านมีพลังในตนเอง (Internal) เป็นแรงผลักดันให้แสดงถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และท่านชอบสถานการณ์ความร่วมมือมากกว่าสถานการณ์แข่งขัน ($\bar{X} = 4.23$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือท่านมีความต้องการอำนาจ และจะแสวงหาให้มีอำนาจสูงเพื่อมีอิทธิพลเหนือคนอื่น ($\bar{X} = 2.88$)

ตารางที่ 4.5

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านภูมิหลังของนักศึกษา
ความคาดหวังในเป้าหมายของชีวิต จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ความคาดหวังในเป้าหมายของชีวิต			
1.1 ท่านคาดหวังในเป้าหมายชีวิต และใช้ชีวิตอย่างมีความหมาย พยายามค้นหาหรือกระทำด้วยวิถีใดวิธีหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังไว้	4.28	0.71	มากที่สุด
1.2 เมื่อความคาดหวังในเป้าหมายชีวิตตอบสนองความต้องการแล้ว ขณะเดียวกันท่านก็คาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ	3.94	0.86	มาก
1.3 ท่านคิดว่าความคาดหวังในเป้าหมายชีวิตเป็นการเลือกการกระทำ ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะและความแตกต่างของแต่ละบุคคล และสภาพแวดล้อมซึ่งประกอบประกอบที่มีความสำคัญ	4.09	0.72	มาก
1.4 ท่านคิดว่าการที่บุคคลเคยประสบความสำเร็จในการทำงานนั้น ๆ มาก่อน ก็จะกำหนดความคาดหวังในการทำงานครั้งต่อไปสูงขึ้น และใกล้เคียงกับ ความสามารถจริงมากขึ้น	4.13	0.69	มาก
1.5 ท่านคิดว่าการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดการคาดการณ์เป้าหมายของชีวิตของแต่ละบุคคล	3.62	0.92	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.6 ท่านคิดว่าความคาดหวังในเป้าหมายชีวิตแตกต่างกัน ออกไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลังประสบการณ์ ความสนใจ สภาพแวดล้อม และการเห็นคุณค่า ความสำเร็จของสิ่งนั้น ๆ	4.10	0.74	มาก
1.7 ท่านคิดว่าการที่บุคคลจะทุ่มเทความพยายามในการ ทำงานมากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับปัจจัยระดับความ เข้มข้นของความต้องการรางวัลนั้น และความคาดหวัง ของบุคคลนั้นเองที่จะมองว่ามีความเป็นไปได้มากน้อย เพียงใดในการได้รับการตอบสนองความต้องการในสิ่ง นั้น	3.96	0.76	มาก
1.8 ความคาดหวังในเป้าหมายชีวิต เป็นสิ่งที่ท่านให้ ความหมาย ให้ความสำคัญ และอยากให้สิ่ง ๆ นั้น เกิดขึ้นในชีวิตของท่าน	4.22	0.83	มากที่สุด
1.9 ท่านคิดว่าคนที่มีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน จะรู้ว่าตัวเอง ต้องการอะไรบ้าง รู้ว่าจะมีชีวิตอยู่เพื่ออะไร เพื่อใคร และเพื่อที่จะทำอะไร	4.25	0.75	มากที่สุด
1.10 ท่านคิดว่าเป้าหมายในชีวิตทุกข้อจะเริ่มขึ้นจากความ ตั้งใจก่อนเสมอ	4.38	0.78	มาก
รวมด้านความคาดหวังในเป้าหมายของชีวิต	4.09	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีติด้านภูมิหลังของนักศึกษา ความคาดหวังในเป้าหมายของชีวิต จำแนกเป็นรายชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือท่านคิดว่าเป้าหมายในชีวิตทุกข้อจะเริ่มขึ้นจากความตั้งใจก่อนเสมอ ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมา คือ ท่านคาดหวังในเป้าหมายชีวิต และใช้ชีวิตอย่างมีความหมาย พยายามดิ้นรนแสวงหาหรือกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังไว้ ($\bar{X} = 4.28$) และท่านคิดว่าคนที่มีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน จะรู้ว่าตัวเองต้องการอะไรบ้าง รู้ว่าจะมีชีวิตอยู่เพื่ออะไร

เพื่อใคร และเพื่อที่จะทำอะไร ($\bar{X} = 4.25$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือท่านคิดว่า การประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดการคาดการณ์เป้าหมายของชีวิตของแต่ละบุคคล ($\bar{X} = 3.62$)

ตารางที่ 4.6

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านอาจารย์ผู้สอน
ความเป็นต้นแบบของอาจารย์ผู้สอน จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ความเป็นต้นแบบของอาจารย์ผู้สอน			
1.1 อาจารย์มีความรู้ความสามารถและแม่นยำในวิชาที่สอน	4.35	0.63	มากที่สุด
1.2 อาจารย์มีความรับผิดชอบและเข้าสอนตรงเวลา	4.19	0.72	มาก
1.3 อาจารย์สามารถนำความรู้ใหม่จากผลการวิจัยและ/หรือประสบการณ์การให้บริการวิชาการมาประกอบการสอน	4.27	0.66	มากที่สุด
1.4 อาจารย์สามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สอนได้ดี	4.25	0.67	มากที่สุด
1.5 อาจารย์มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู	4.45	0.70	มากที่สุด
1.6 อาจารย์สามารถตอบข้อซักถามหรือปัญหาของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน	4.39	0.66	มากที่สุด
1.7 อาจารย์แจกเอกสารหรือแจ้งเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและเกณฑ์การประเมินผลล่วงหน้าอย่างเหมาะสม	4.24	0.81	มากที่สุด
1.8 อาจารย์สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.19	0.85	มาก
1.9 อาจารย์มีวิธีการดำเนินการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	4.16	0.76	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.10 อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและซักถามทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างเหมาะสม	4.32	0.75	มากที่สุด
1.11 อาจารย์เน้นให้ผู้เรียนคิดค้นแก้ไขปัญหาในการเรียนและสร้างความรู้	4.25	0.73	มากที่สุด
1.12 อาจารย์มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ	4.18	0.75	มาก
1.13 อาจารย์มีการอธิบายเชื่อมโยงกับรายวิชาอื่นและ/หรือเชื่อมโยงกับงานอาชีพที่เกี่ยวข้อง	4.16	0.80	มาก
1.14 อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการหลากหลาย	4.02	0.83	มาก
1.15 อาจารย์ให้ตัวอย่าง/ยกตัวอย่างสอดคล้องและช่วยสร้างความเข้าใจเนื้อเรื่องที่บรรยาย	4.24	0.79	มากที่สุด
1.16 อาจารย์มีเอกสารและสื่อการเรียนการสอนเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียน	4.31	0.70	มากที่สุด
1.17 อาจารย์มีเกณฑ์การวัดและการประเมินผลกำหนดไว้ชัดเจนในเอกสารแนะนำรายวิชา	4.20	0.75	มาก
1.18 อาจารย์มีการตรวจรายงาน แบบฝึกหัดหรือใบงานและชี้แจงข้อบกพร่องให้ทราบ	4.13	0.85	มาก
1.19 อาจารย์ให้ผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	4.09	0.81	มาก
รวมด้านความเป็นต้นแบบของอาจารย์ผู้สอน	4.23	0.74	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านอาจารย์ผู้สอน ความเป็นต้นแบบของอาจารย์ผู้สอน จำแนกเป็นรายชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คืออาจารย์มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมา คือ อาจารย์สามารถ

ตอบข้อซักถามหรือปัญหาของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.39$) และอาจารย์มีความรู้ความสามารถ และแม่นยำในวิชาที่สอน ($\bar{X} = 4.35$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คืออาจารย์จัดกิจกรรม การเรียนการสอนด้วยวิธีการหลากหลาย ($\bar{X} = 4.02$)

ตารางที่ 4.7

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านอาจารย์ผู้สอน การเรียนรู้โดยการลงมือทำ จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การเรียนรู้โดยการลงมือทำ			
1.1 ท่านคิดว่า “การปรับตัว” ให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม เป็นเรื่องสำคัญและจะต้องนำไปใช้เป็นแนวคิดของการจัดการศึกษา หรือเป็นแก่นแห่งการศึกษา	4.33	0.58	มากที่สุด
1.2 ท่านคิดว่า ผู้เรียนต้องเผชิญกับปัญหา จึงต้องฝึกแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำ ฝึกปฏิบัติ ฝึกคิด ฝึกลงมือทำ ฝึกทักษะกระบวนการ ต่าง ๆ	4.29	0.58	มากที่สุด
1.3 ท่านคิดว่าผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการแก้ปัญหาไปใช้ในการตัดสินใจ	4.27	0.61	มากที่สุด
1.4 ท่านคิดว่าการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นเป็นสิ่งสำคัญ เน้นความถนัดและความสนใจ	4.18	0.62	มาก
1.5 ท่านคิดว่าการเรียนรู้โดยการลงมือทำผู้เรียนได้มีการเรียน โดยฝึกกระทำด้วยตนเองเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์	4.22	0.67	มากที่สุด
1.6 ท่านคิดว่าการเรียนรู้โดยการลงมือทำผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการทดลอง การหาข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นข้อสรุป	4.17	0.69	มาก
1.7 ท่านคิดว่าการเรียนรู้โดยการลงมือทำผู้เรียนได้พัฒนาการทางด้านสติปัญญา ได้คิดและเข้าใจความเป็นเหตุผล	4.27	0.70	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.8 ท่านคิดว่าการเรียนรู้โดยการลงมือทำผู้เรียนได้เรียนรู้ จากธรรมชาติรอบตัวเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์	4.26	0.70	มากที่สุด
1.9 ท่านคิดว่าการเรียนรู้โดยการลงมือทำผู้เรียนได้ใช้ ประสาทสัมผัสทำให้เกิดประสบการณ์	4.12	0.68	มาก
1.10 ท่านคิดว่าการเรียนรู้โดยการลงมือทำผู้เรียนจะถูก เปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (Receive) ไปสู่การมีส่วน ร่วมในการสร้างความรู้ (Co - creators)	4.21	0.70	มากที่สุด
รวมด้านการเรียนรู้โดยการลงมือทำ	4.23	0.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีด้านอาจารย์ผู้สอน การเรียนรู้โดยการลงมือทำ จำแนกเป็นรายชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือท่านคิดว่า “การปรับตัว” ให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำคัญและจะต้องนำไปใช้เป็นแนวคิดของการจัดการศึกษา หรือเป็นแก่นแห่งการศึกษา ($\bar{X} = 4.33$) รองลงมาคือ ท่านคิดว่าผู้เรียนต้องเผชิญกับปัญหา จึงต้องฝึกแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำ ฝึกปฏิบัติ ฝึกคิด ฝึกลงมือทำ ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.29$) และท่านคิดว่าการเรียนรู้โดยการลงมือทำผู้เรียนได้พัฒนาทางด้านสติปัญญา ได้คิดและเข้าใจความเป็นเหตุผล ($\bar{X} = 4.27$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าการเรียนรู้โดยการลงมือทำผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสทำให้เกิดประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.12$)

ตารางที่ 4.8

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านอาจารย์ผู้สอน การติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง			
1.1 อาจารย์มีระบบและกลไกการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษา	3.98	0.74	มาก
1.2 อาจารย์มีคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษากำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการให้คำปรึกษาและแนะแนวแก่นักศึกษา	3.93	0.77	มาก
1.3 อาจารย์ได้จัดตารางเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่รับผิดชอบทั้งด้านวิชาการการใช้ชีวิตเศรษฐกิจความรักและทุนการศึกษา	3.85	0.89	มาก
1.4 อาจารย์มีการติดตามผลการบันทึกการให้คำปรึกษาในสมุดบันทึกการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล	3.61	1.01	มาก
1.5 กรณีที่มีปัญหาหรือความเสี่ยงจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นกรณีเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษาจะส่งนักศึกษาให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบงานแนะแนวเพื่อดำเนินการตามระบบและกลไกการดูแลและให้คำปรึกษาต่อไป	3.74	0.95	มาก
1.6 อาจารย์ให้คำปรึกษาในด้านปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสุขภาพติดปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ ปัญหาครอบครัวซึ่งก่อเกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัวที่ไม่เหมาะสม หรืออื่น ๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิต สุขภาพกาย และส่งผลต่อการเรียน	3.74	0.89	มาก
1.7 อาจารย์ให้คำปรึกษาการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถมีคุณธรรม จริยธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา	3.96	0.82	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.8 อาจารย์มีส่วนร่วมในการป้องกันและการช่วยเหลือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา อันเนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป	3.81	0.83	มาก
1.9 อาจารย์ดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตาที่มีต่อศิษย์	3.77	0.82	มาก
1.10 อาจารย์ประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับอาจารย์ที่เกี่ยวข้อง	3.85	0.83	มาก
1.11 อาจารย์ประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับบุคคลภายนอกเพื่อพัฒนาผู้เรียน	3.93	0.84	มาก
1.12 อาจารย์ประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในรายวิชา	3.98	0.78	มาก
1.13 อาจารย์มีระบบการช่วยเหลือให้นักศึกษาสามารถทำงานอย่างเป็นระบบ มีความชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย	3.92	0.79	มาก
1.14 นักศึกษาได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา	3.88	0.84	มาก
1.15 สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น	3.94	0.76	มาก
1.16 อาจารย์ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาตามวันเวลาที่กำหนด รวมถึงการติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	3.91	0.95	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านอาจารย์ผู้สอน การติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง จำแนกเป็นรายชื่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ อาจารย์มีระบบและกลไกการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษา และอาจารย์ประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝัง

คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในรายวิชา ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมาคือ อาจารย์ให้คำปรึกษาการพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถมีคุณธรรม จริยธรรม และวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา ($\bar{X} = 3.96$) และสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น ($\bar{X} = 3.94$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กรณีที่มีปัญหาหรือความเสี่ยงจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นกรณีเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษาจะส่งนักศึกษาให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบงานแนะแนวเพื่อดำเนินการตามระบบและกลไกการดูแลและให้คำปรึกษาต่อไป ($\bar{X} = 3.74$)

ตารางที่ 4.9

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านมหาวิทยาลัย การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง			
1.1 มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนา ลักษณะนิสัย ให้ประพฤติดี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและ ส่วนรวม ปรับวิถีชีวิตได้อย่างเหมาะสมท่ามกลางความขัดแย้ง ทางค่านิยม และมีความคิดเชิงคุณธรรม (ทั้งส่วนตัวและ สังคม)	4.13	0.77	มาก
1.2 มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมพัฒนาความรู้บนพื้นฐานข้อเท็จจริง นำเสนอข้อมูลที่เป็นจริง เข้าใจหลักการ แนวคิด ทฤษฎี	3.94	0.75	มาก
1.3 มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเชาวน์ปัญญา การมี ทักษะการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ ประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎีเพื่อใช้คิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	3.96	0.78	มาก
1.4 มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น สามารถ ทำงานเป็นทีม ความสามารถใ้ภาวะผู้นำ รู้จักวางแผนและ รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง	4.01	0.73	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.5 มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะวิเคราะห์และการสื่อสาร สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ(การพูดและการเขียน) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถใช้เทคนิคพื้นฐาน ทางคณิตศาสตร์และสถิติ	3.89	0.79	มาก
รวมด้านการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.98	0.76	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านมหาวิทยาลัย การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง จำแนกเป็นรายชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาลักษณะนิสัยให้ประพฤติดี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม ปรับวิถีชีวิตได้อย่างเหมาะสมท่ามกลางความขัดแย้งทางค่านิยม และมีความคิดเชิงคุณธรรม (ทั้งส่วนตัวและสังคม) ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น สามารถทำงานเป็นทีม ความสามารถใ้ภาวะผู้นำ รู้จักวางแผนและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง ($\bar{X} = 4.01$) และมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเชาวน์ปัญญา การมีทักษะการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ ประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎีเพื่อใช้คิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.96$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะวิเคราะห์และการสื่อสาร สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ(การพูดและการเขียน) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถใช้เทคนิคพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และสถิติ ($\bar{X} = 3.89$)

ตารางที่ 4.10

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านมหาวิทยาลัย การสนับสนุนให้นักศึกษาพัฒนาตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การสนับสนุนให้นักศึกษาพัฒนาตนเอง			
1.1 มหาวิทยาลัยพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	3.93	0.76	มาก
1.2 มหาวิทยาลัยสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาการรอบด้านของความเป็นนักศึกษาพัฒนาการทางการเรียนรู้พัฒนาการทางความคิดพัฒนาการทางสติปัญญาพัฒนาการทางอารมณ์พัฒนาการทางบุคลิกภาพพัฒนาการทางจิตสำนึก			
รับผิดชอบพัฒนาการทางสังคม	4.04	0.76	มาก
1.3 มหาวิทยาลัยจัดโครงการ/กิจกรรมเพื่อให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ และก่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้แก่นักศึกษา	3.96	0.76	มาก
1.4 มหาวิทยาลัยมีงบประมาณสนับสนุนโครงการ/กิจกรรมเพื่อให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ และก่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้แก่นักศึกษา	3.82	0.93	มาก
รวมด้านการสนับสนุนให้นักศึกษาพัฒนาตนเอง	3.93	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านมหาวิทยาลัย การสนับสนุนให้นักศึกษาพัฒนาตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือมหาวิทยาลัยสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาการรอบด้านของความเป็นนักศึกษาพัฒนาการทางการเรียนรู้พัฒนาการทางความคิดพัฒนาการทางสติปัญญาพัฒนาการทางอารมณ์พัฒนาการทางบุคลิกภาพพัฒนาการทางจิตสำนึกรับผิดชอบพัฒนาการทางสังคม ($\bar{X} = 4.04$) รองลงมา คือมหาวิทยาลัยจัดโครงการ/กิจกรรมเพื่อให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ และก่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้แก่นักศึกษา ($\bar{X} = 3.96$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มหาวิทยาลัยมีงบประมาณ

สนับสนุนโครงการ / กิจกรรมเพื่อให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ และก่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้แก่นักศึกษา ($\bar{X} = 3.82$)

ตารางที่ 4.11

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติด้านมหาวิทยาลัยนโยบายมุ่งใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. นโยบายมุ่งใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา			
1.1 มหาวิทยาลัยส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาที่มีคุณภาพและ เพิ่มแรงจูงใจให้คนเก่งทั้งการเรียนหรือกิจกรรม ได้รับการ สนับสนุน เช่น ได้รับทุนการศึกษา ได้รับการยกย่องให้ เป็นนักศึกษาดีเด่น	4.12	0.74	มาก
1.2 มหาวิทยาลัยปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอน ให้ สอดคล้องกับการทำงานของสมองของนักศึกษาอย่างมี ประสิทธิภาพ และนำไปใช้งานรวมทั้งรู้วิธี ใฝ่รู้ การเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพต่อไปได้	3.97	0.74	มาก
1.3 มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาทำกิจกรรม นันทนาการหรือกิจกรรมอื่นๆ ตามโอกาสที่เหมาะสม	4.14	0.70	มาก
1.4 มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาและพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพ และรับผิดชอบต่อสังคม	4.05	0.71	มาก
1.5 มหาวิทยาลัยบริหารจัดการและการพัฒนาเทคโนโลยีใน การดำเนินการจัดการศึกษาและการดำรงชีวิต	3.88	0.78	มาก
1.6 มหาวิทยาลัยพัฒนาและปฏิรูปการศึกษา โดยยึดหลักการมี ส่วนร่วม การกระจายอำนาจ และความต้องการของทุกภาค ส่วนในสังคม มีความสอดคล้องกับทิศทางพัฒนาและ เพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ	3.91	0.73	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.7 มหาวิทยาลัยสร้างโอกาสทางการศึกษา บนพื้นฐานความเท่าเทียมและเป็นธรรม	3.99	0.79	มาก
1.8 มหาวิทยาลัยพัฒนาระบบการจัดการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร ให้ความสำคัญกับการยกระดับความรู้ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.93	0.75	มาก
รวมด้านนโยบายมุ่งใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา	3.99	0.74	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีดีด้านมหาวิทยาลัย นโยบายมุ่งใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา จำแนกเป็นรายชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาทำกิจกรรมนันทนาการหรือกิจกรรมอื่นๆ ตามโอกาสที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาที่มีคุณภาพและเพิ่มแรงจูงใจให้คนเก่งทั้งการเรียนหรือกิจกรรม ได้รับการสนับสนุน เช่น ได้รับทุนการศึกษา ได้รับการยกย่องให้เป็นนักศึกษาดีเด่น ($\bar{X} = 4.12$) และมหาวิทยาลัยจัดการศึกษาและพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพและรับผิดชอบต่อสังคม ($\bar{X} = 4.05$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มหาวิทยาลัยบริหารจัดการและการพัฒนาเทคโนโลยีในการดำเนินการจัดการศึกษาและการดำรงชีวิต ($\bar{X} = 3.88$)

3. วิเคราะห์ระดับความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (\bar{X} , S.D.)

ตารางที่ 4.12

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกเป็นรายด้าน

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มิติเจตคติ			
1.1 ความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง	4.14	0.50	มาก
1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น	4.18	0.49	มาก
1.3 ความสำเร็จของตนเอง	4.08	0.64	มาก
1.4 ความเป็นเอกลักษณ์ของตน	4.23	0.44	มากที่สุด
รวมมิติเจตคติ	4.17	0.39	มาก
2. มิติพฤติกรรม			
2.1 ความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง	3.99	0.59	มาก
2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น	3.98	0.55	มาก
2.3 ความสำเร็จของตนเอง	3.97	0.60	มาก
2.4 ความเป็นเอกลักษณ์ของตน	3.96	0.53	มาก
รวมมิติพฤติกรรม	3.98	0.46	มาก
โดยภาพรวม	4.06	0.39	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกเป็นรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณาในรายด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านเจตคติ ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาคือ ด้านพฤติกรรม ($\bar{X} = 3.98$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติเจตคติ ความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง มิติเจตคติ	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง			
1.1 ท่านรู้สึกพึงพอใจต่อร่างกายของตนเอง	4.15	0.82	มาก
1.2 ท่านคิดว่าท่านมีบุคลิกภาพทางร่างกายที่ดี ดึงดูด ความสนใจของผู้อื่น	3.70	0.90	มาก
1.3 ท่านคิดว่าการปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดูดี ตลอดเวลา สามารถสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง ได้	4.13	0.70	มาก
1.4 ท่านคิดว่าการหมั่นออกกำลังกายสม่ำเสมอ สามารถทำให้ท่านมีความสุขภาพที่ดี	4.37	0.75	มากที่สุด
1.5 ท่านคิดว่าการรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ สามารถทำให้ท่านมีความสุขภาพที่ดี	4.33	0.72	มากที่สุด
1.6 ท่านคิดว่าการไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขต่าง ๆ จะส่งผลดีต่อร่างกายของท่าน	4.17	1.02	มาก
รวมด้านความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง	4.14	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติเจตคติ ด้านความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือท่านคิดว่าการหมั่นออกกำลังกายสม่ำเสมอ สามารถทำให้ท่านมีความสุขภาพที่ดี ($\bar{X} = 4.37$) รองลงมาคือ ท่านคิดว่าการรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ สามารถทำให้ท่านมีความสุขภาพที่ดี ($\bar{X} = 4.12$) และมหาวิทยาลัยจัดการศึกษาและพัฒนาให้นักศึกษาให้มีคุณภาพและรับผิดชอบต่อสังคม ($\bar{X} = 4.33$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าท่านมีบุคลิกภาพทางร่างกายที่ดี ดึงดูดความสนใจของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.70$)

ตารางที่ 4.14

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติเจตคติ ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง มิติเจตคติ	\bar{X}	SD	แปลผล
2. ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น			
2.1 ท่านคิดว่ามนุษย์สัมพันธ์ที่ดี สามารถทำให้เข้ากับคนอื่นได้ง่าย	4.36	0.72	มากที่สุด
2.2 ท่านคิดว่าการเป็นคนชอบช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาและช่วยแก้ปัญหาของผู้อื่นจะสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีได้	4.26	0.68	มากที่สุด
2.3 ท่านคิดว่าการร่วมกิจกรรมสังคม พบปะผู้คนที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับตนเอง	4.22	0.69	มากที่สุด
2.4 ท่านคิดว่าการใช้ความเหมือนกันหรือความคล้ายกันในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นสิ่งที่ดี	4.00	0.80	มาก
2.5 ท่านคิดว่าการมีโอกาสดูแลเปลี่ยนแปลงความรู้สึกที่ดีระหว่างตนเองกับบุคคลอื่นเป็นเรื่องที่ดี	4.22	0.73	มากที่สุด
2.6 ท่านคิดว่าการสร้างบรรยากาศของการสื่อสารให้เอื้อและสนับสนุนให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น	4.09	0.72	มาก
2.7 ท่านคิดว่าการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่มีระหว่างกัน	4.08	0.72	มาก
2.8 ท่านคิดว่าความรัก ความเกลียด การควบคุม การชื่นชม การช่วยเหลือกัน การร่วมมือกัน สามารถส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์	4.20	0.69	มาก
2.9 ท่านคิดว่าการไว้วางใจซึ่งกันและกัน ความรู้สึกปลอดภัย สบายใจ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้น	4.21	0.65	มากที่สุด
รวมด้านความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น	4.18	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติเจตคติ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น จำแนกเป็นรายชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ

เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ท่านคิดว่ามนุษย์สัมพันธ์ที่ดีสามารถทำให้เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ($\bar{X} = 4.36$) รองลงมาคือ ท่านคิดว่าการเป็นคนขอช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษาและช่วยแก้ปัญหาของผู้อื่นจะสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีได้ ($\bar{X} = 4.26$) และท่านคิดว่าการร่วมกิจกรรมสังคม พบปะผู้คนก่อให้เกิดประโยชน์กับตนเอง ($\bar{X} = 4.22$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าการใช้ความเหมือนกันหรือความคล้ายกันในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นสิ่งที่ดี ($\bar{X} = 4.00$)

ตารางที่ 4.15

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัย ราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติเจตคติ ความสำเร็จของตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง มิติเจตคติ	\bar{X}	SD	แปลผล
3. ความสำเร็จของตนเอง			
3.1 ท่านคิดว่าชีวิตท่านมักจะประสบความสำเร็จในเรื่องต่าง ๆ บ่อยครั้ง	3.93	2.24	มาก
3.2 ท่านรู้สึกภูมิใจกับความสำเร็จต่าง ๆ ของชีวิต และจะหาวิธีพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นตลอดเวลา	4.12	0.67	มาก
3.3 ท่านคิดว่าท่านมีวิธีการนำพาชีวิตไปสู่ความสำเร็จ	4.04	0.69	มาก
3.4 ท่านคิดว่าความรู้ ความสามารถที่ท่านมีอยู่ในปัจจุบัน จะทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	3.91	0.76	มาก
3.5 ท่านคิดว่าความมุ่งมั่นตั้งใจ ไม่ท้อถอย ไม่ถอยใจง่าย ๆ แม้ว่าจะเจอกับอุปสรรคต่าง ๆ จะทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	4.19	0.70	มาก
3.6 ท่านคิดว่าทัศนคติ ความคิด และมุมมองในการดำเนินชีวิต จะทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	4.27	1.66	มากที่สุด
รวมด้านความสำเร็จของตนเอง	4.08	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติเจตคติ ด้านความสำเร็จของตนเองจำแนกเป็นรายชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือท่านคิดว่าทัศนคติ ความคิด และมุมมองในการ

ดำเนินชีวิต จะทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 4.27$) รองลงมาคือ ท่านคิดว่า ความมุ่งมั่นตั้งใจ ไม่ทอดทิ้ง ไม่ถอยใจง่าย ๆ แม้ว่าจะเจอกับอุปสรรคต่าง ๆ จะทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 4.19$) และท่านรู้สึกภูมิใจกับความสำเร็จต่าง ๆ ของชีวิต และจะหาวิธีพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.12$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าความรู้ ความสามารถที่ท่านมีอยู่ในปัจจุบัน จะทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 3.91$)

ตารางที่ 4.16

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติเจตคติ ความเป็นเอกลักษณ์ของตน จำแนกเป็นรายข้อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง มิติเจตคติ	\bar{X}	SD	แปลผล
4. ความเป็นเอกลักษณ์ของตน			
4.1 ท่านคิดว่าการเป็นคนที่มีแนวคิดใหม่ ๆ และทันสมัย จะทำให้ประสบความสำเร็จ	4.10	0.68	มาก
4.2 ท่านคิดว่าการกระตือรือร้น ต้อนรับความท้าทาย แสวงหาโอกาส ใช้โอกาส มีแรงจูงใจ มีพลัง มีเป้าหมาย เป็นสิ่งที่ดี	4.25	0.59	มากที่สุด
4.3 ท่านคิดว่าการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ใจกว้าง รับฟัง รู้สึกดีที่ได้เรียนรู้เป็นสิ่งที่ดี	4.27	0.61	มากที่สุด
4.4 ท่านคิดว่าการมีความพยายามสูง และความเชื่อมั่นว่าตนเองทำได้จะนำพาความสำเร็จ	4.18	0.68	มาก
4.5 ท่านคิดว่าความกล้าหาญ กล้าเผชิญกับความล้มเหลว ความมั่นคงในวิธีคิดของตนเอง และการใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ จะทำให้ประสบความสำเร็จได้ง่าย	4.23	0.68	มากที่สุด
4.6 ท่านคิดว่าการเป็นคนคิดเชิงบวก คาดว่าประสบความสำเร็จ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ มีแรงผลักดัน มีความสุข กระตือรือร้น ช่วยส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จได้	4.25	0.62	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง มิติเจตคติ	\bar{X}	SD	แปลผล
4.7 ท่านคิดว่าการปรับตัวได้เร็ว จะทำให้มีพลังในการ เอาชนะความยากลำบากได้	4.23	0.71	มากที่สุด
4.8 ท่านคิดว่าการเป็นคนมีความอดทนสูง ใช้ความพยายาม ทำงานให้สำเร็จ ไม่ว่าจะยากแค่ไหนเป็นเรื่องที่ดี	4.35	0.70	มากที่สุด
รวมด้านความเป็นเอกลักษณ์ของตน	4.23	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.16 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติเจตคติ ด้านความเป็นเอกลักษณ์ของตน จำแนกเป็นรายชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือท่านคิดว่าการเป็นคนมีความอดทนสูง ใช้ความพยายามทำงานให้สำเร็จ ไม่ว่าจะยากแค่ไหนเป็นเรื่องที่ดี ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมา คือ ท่านคิดว่าการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ใจกว้าง รับฟัง รู้สึกดีที่ได้เรียนรู้เป็นสิ่งที่ดี ($\bar{X} = 4.27$) และท่านคิดว่าการกระตือรือร้น ต้อนรับความท้าทาย แสวงหาโอกาส ใช้โอกาส มีแรงจูงใจ มีพลัง มีเป้าหมายเป็นสิ่งที่ดี ($\bar{X} = 4.25$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าการเป็นคนที่มีแนวคิดใหม่ ๆ และทันสมัยจะทำให้ประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.10$)

ตารางที่ 4.17

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติพฤติกรรม ความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง มิติพฤติกรรม	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง			
1.1 ท่านพึงพอใจต่อร่างกายของตนเอง	4.15	0.81	มาก
1.2 ท่านมีบุคลิกภาพทางร่างกายที่ดี ดึงดูดความสนใจ ของผู้อื่น	3.69	0.88	มาก
1.3 ท่านปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดูดีตลอดเวลา เพื่อ สร้างความมั่นใจให้กับตนเอง	3.97	0.80	มาก
1.4 ท่านหมั่นออกกำลังกายสม่ำเสมอ เพื่อสุขภาพที่ดี	4.04	0.86	มาก
1.5 ท่านรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และเพื่อ สุขภาพที่ดี	4.02	0.85	มาก
1.6 ท่านไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุขต่าง ๆ	4.09	0.92	มาก
รวมด้านความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง	3.99	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติพฤติกรรม ด้านความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือท่านพึงพอใจต่อร่างกายของตนเอง ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมา คือ ท่านไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุขต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.09$) และท่านหมั่นออกกำลังกายสม่ำเสมอ เพื่อสุขภาพที่ดี ($\bar{X} = 4.04$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือท่านมีบุคลิกภาพทางร่างกายที่ดี ดึงดูดความสนใจของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.69$)

ตารางที่ 4.18

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติพฤติกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง มิติพฤติกรรม	\bar{X}	SD	แปลผล
2. ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น			
2.1 ท่านเป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เข้ากับคนอื่นได้ง่าย	3.96	0.89	มาก
2.2 ท่านชอบช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาและช่วยแก้ปัญหาให้กับบุคคลอื่น	3.99	0.75	มาก
2.3 ท่านชอบกิจกรรมสังคม ชอบพบปะผู้คน	3.85	0.84	มาก
2.4 ท่านใช้ความเหมือนกันหรือความคล้ายกันในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.95	0.72	มาก
2.5 ท่านมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้สึกที่ดีระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น	4.01	0.70	มาก
2.6 ท่านสามารถสร้างบรรยากาศของการสื่อสารให้เอื้อและสนับสนุนให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น	3.95	0.80	มาก
2.7 ท่านแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน	3.98	0.75	มาก
2.8 ท่านใช้ความรัก การควบคุม การชี้นำ การช่วยเหลือกัน การร่วมมือกัน ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี	3.99	0.77	มาก
2.9 ท่านไว้วางใจซึ่งกันและกัน รู้สึกปลอดภัยสบายใจ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี	4.18	0.75	มาก
2.10 ท่านพาตัวเองไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมของคนที่มีความสามารถ	3.99	0.79	มาก
รวมด้านความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น	3.98	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติพฤติกรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่นจำแนกเป็นรายข้อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) เมื่อพิจารณาในรายข้อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านไว้วางใจซึ่งกันและกัน รู้สึกปลอดภัย สบายใจ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาคือ ท่านมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้สึกที่ดีระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ($\bar{X} = 4.01$) และท่านชอบช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาและช่วยแก้ปัญหาให้กับบุคคลอื่น ($\bar{X} = 3.99$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านชอบกิจกรรมสังคม ชอบพบปะผู้คน ($\bar{X} = 3.85$)

ตารางที่ 4.19

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติพฤติกรรม ความสำเร็จของตนเอง จำแนกเป็นรายข้อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง มิติพฤติกรรม	\bar{X}	SD	แปลผล
3. ความสำเร็จของตนเอง			
3.1 ชีวิตท่านมักจะประสบความสำเร็จในเรื่องต่าง ๆ ป้อย	3.73	0.80	มาก
3.2 ท่านภูมิใจกับความสำเร็จต่าง ๆ ของชีวิต และจะหาวิธีพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นตลอดเวลา	4.05	0.68	มาก
3.3 ท่านมักจะมีวิธีการนำพาชีวิตไปสู่ความสำเร็จ	3.98	0.64	มาก
3.4 ความรู้ ความสามารถที่ท่านมีอยู่ในปัจจุบันนั้นจะทำให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	4.03	0.77	มาก
3.5 ท่านมีความมุ่งมั่นตั้งใจ ไม่ท้อถอย ไม่ถอดใจง่าย ๆ แม้ว่าเจอกับอุปสรรคต่างๆ ทำให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	4.39	0.87	มาก
3.6 ท่านมีทัศนคติ ความคิด และมุมมองในการมองสิ่งต่าง ๆ ทำให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	4.03	0.74	มาก
3.7 ท่านเป็นคนอยู่เหนือความคาดหวังของผู้อื่น	3.62	0.83	มาก
3.8 ท่านมีไหวพริบดี	3.82	0.79	มาก
3.9 ท่านเรียนรู้จากความผิดพลาดของตนเอง	4.10	0.77	มาก
รวมด้านความสำเร็จของตนเอง	3.97	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติพฤติกรรม ด้านความสำเร็จของตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านมีความมุ่งมั่นตั้งใจ ไม่ท้อถอย ไม่ถอดใจง่าย ๆ แม้ว่าจะเจอกับอุปสรรคต่าง ๆ ทำให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 4.39$) รองลงมาคือ ท่านเรียนรู้จากความผิดพลาดของตนเอง ($\bar{X} = 4.10$) และท่านภูมิใจกับความสำเร็จต่าง ๆ ของชีวิต และจะหาวิธีพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.05$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านเป็นคนอยู่เหนือความคาดหวังของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.62$)

ตารางที่ 4.20

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติพฤติกรรม ความเป็นเอกลักษณ์ของตน จำแนกเป็นรายชื่อ

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง มิติพฤติกรรม	\bar{X}	SD	แปลผล
4. ความเป็นเอกลักษณ์ของตน			
4.1 ท่านเป็นคนที่มีแนวคิดใหม่ ๆ มากมาย	3.92	0.78	มาก
4.2 ท่านกระตือรือร้น ต้อนรับความท้าทาย แสวงหาโอกาสใช้โอกาส มีแรงจูงใจ มีพลัง มีเป้าหมาย	4.01	0.78	มาก
4.3 ท่านอยากเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ใจกว้าง รับฟัง รู้ลึกคิดที่ได้เรียนรู้	4.19	0.66	มาก
4.4 ท่านมีความพยายามสูง เชื่อว่าตนเองทำได้	4.02	0.69	มาก
4.5 ท่านเป็นคนกล้า ไม่กลัวความล้มเหลว ยืนยันความคิดตนเอง แม้จะแตกต่างจากคนอื่นใช้ศักยภาพตนเองเต็มที่ ประสบความสำเร็จได้ง่าย	3.92	0.79	มาก
4.6 ท่านเป็นคนคิดเชิงบวก คาดว่าประสบความสำเร็จ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ มีแรงผลักดัน มีความสุขกระตือรือร้น	4.02	0.72	มาก
4.7 ท่านปรับตัวได้เร็ว มีพลังที่จะชนะความยากลำบากได้	3.96	0.72	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง มิติพฤติกรรม	\bar{X}	SD	แปลผล
4.8 ท่านเป็นคนอดทนสูง พยายามทำงานให้สำเร็จ ไม่ว่าจะยากแค่ไหน	4.04	0.81	มาก
4.9 ท่านเชื่อมั่นในตนเอง	3.83	0.85	มาก
4.10 ท่านมีระเบียบวินัยในตนเองสูง	3.82	0.83	มาก
4.11 ท่านมีความคิดสร้างสรรค์	3.77	0.82	มาก
4.12 ท่านเป็นคนมองโลกในแง่ดี	4.02	0.84	มาก
รวมด้านความเป็นเอกลักษณ์ของตน	3.96	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มิติพฤติกรรม ด้านความเป็นเอกลักษณ์ของตน จำแนกเป็นรายชื่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือท่านอยากเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ใจกว้าง รับฟัง รู้สึกดีที่ได้เรียนรู้ ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือ ท่านเป็นคนอดทนสูง พยายามทำงานให้สำเร็จ ไม่ว่าจะยากแค่ไหน ($\bar{X} = 4.04$) และท่านเป็นคนมองโลกในแง่ดี ($\bar{X} = 4.02$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.77$)

4. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (MLR)

ตารางที่ 4.21

สัญลักษณ์แทนค่าตัวแปร

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	มิติเจตคติ
1. กระบวนการกล่อมเกลากาคริ้วเรื้อน	B1
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง	B2
3. ความคาดหวังในเป้าหมายของชีวิต	B3
4. ความเป็นต้นแบบของอาจารย์ผู้สอน	T1
5. การเรียนรู้โดยการลงมือทำ	T2
6. การติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	T3
7. การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	U1
8. การสนับสนุนให้นักศึกษาพัฒนาตนเอง	U2
9. นโยบายจูงใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา	U3
10. ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองมิติเจตคติ	S1
11. ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองมิติพฤติกรรม	S2
12. ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองโดยภาพรวม	SE

ตารางที่ 4.22

หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	มิติเจตคติ	มิติพฤติกรรม	โดยภาพรวม
1. กระบวนการกล่อมเกลากาคริ้วเรื้อน	.292**	.376**	.376**
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง	.475**	.625**	.620**
3. ความคาดหวังในเป้าหมายของชีวิต	.444**	.491**	.518**
4. ความเป็นต้นแบบของอาจารย์ผู้สอน	.369**	.332**	.380**
5. การเรียนรู้โดยการลงมือทำ	.421**	.421**	.461**

(ต่อ)

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักรู้ในคุณค่า ของตนเอง	มิติเจตคติ	มิติพฤติกรรม	โดยภาพรวม
6. การติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	.450**	.493**	.522**
7. การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	.524**	.407**	.497**
8. การสนับสนุนให้นักศึกษาพัฒนาตนเอง	.515**	.384**	.479**
9. นโยบายมุ่งใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของ นักศึกษา	.572**	.432**	.535**

ตารางที่ 4.23

ตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (MLR) โดยภาพรวม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความ ตระหนักรู้ในคุณค่า ของตนเอง	Unstandardized		Standardized		Collinearity		
	Coefficients		Coefficients		Statistics		
	B	S.E.	Beta	t	Sig.	Tolerance	VIF
(Constant)	.988	.119		8.302	.000		
1. กระบวนการกล่อม เกลาราคครัวเรือน	-.020	.029	-.017	-.690	.491	.647	1.547
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใน ตนเอง	.277	.024	.324	11.460	.000	.510	1.959
3. ความคาดหวังใน เป้าหมายของชีวิต	.156	.022	.188	7.248	.000	.604	1.656
4. ความเป็นต้นแบบของ อาจารย์ผู้สอน	-.057	.022	-.077	-2.579	.010	.453	2.206
5. การเรียนรู้โดยการลง มือทำ	.127	.024	.137	5.340	.000	.620	1.614
6. การติดตามเอาใจใส่ ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	.107	.019	.171	5.494	.000	.418	2.392

(ต่อ)

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความ ตระหนักรู้ในคุณค่า ของตนเอง	Unstandardized		Standardized		Collinearity		
	Coefficients		Coefficients			Statistics	
	B	S.E.	Beta	t	Sig.	Tolerance	VIF
(Constant)	.988	.119		8.302	.000		
7. การจัดกิจกรรมพัฒนา							
นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	.047	.023	.074	2.024	.043	.308	3.246
8. การสนับสนุนให้							
นักศึกษาพัฒนาตนเอง	-.025	.023	-.042	-1.092	.275	.279	3.582
9. นโยบายมุ่งใจเพื่อ							
พัฒนาศักยภาพใน							
ตนเองของนักศึกษา	.164	.026	.234	6.331	.000	.297	3.367
$SE_{est} = \pm 0.220$							
$R = 0.598; R^2 = 0.357; Adj. R^2 = 0.345; F = 28.191; p\text{-value} = 0.001$							

1. การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเองในระดับที่สูงมาก (ไม่เกิด Multicollinearity) ทำการตรวจสอบ Multicollinearity จะใช้ค่า Varianceinflationfactor (VIF) และค่า Tolerance โดยมีเกณฑ์การตรวจสอบดังนี้ค่า VIF ที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 10 หากเกินกว่านี้แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองในระดับที่สูงมากและหากค่า Tolerance < 0.2 แสดงว่าเกิด Multicollinearity จากผลการวิเคราะห์จะพบว่า ค่า VIF สูงสุดที่ได้มีค่า 1.782 ซึ่งไม่เกิน 10 และ ค่า Tolerance ที่มีค่าน้อยที่สุด 0.561 ซึ่งไม่ต่ำกว่า 0.2 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันระดับสูงหรือไม่ (ไม่เกิด Multicollinearity)

2. การตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้ F-test (ANOVA) พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัว ได้แก่ ความเป็นต้นแบบของอาจารย์ผู้สอน (T1) การเรียนรู้โดยการลงมือทำ (T2) การติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง (T3) การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง (U1) นโยบายมุ่งใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา (U3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง (B2) และ ความคาดหวังในเป้าหมายของชีวิต (B3) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตาม (ประสิทธิผลการดำเนินงานความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง) ($F = 28.191; p\text{-value} = 0.001$)

3. ทำการตรวจสอบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญของค่าคงที่และสัมประสิทธิ์แต่ละตัวกับตัวแปรตามในสมการ พบว่า ตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าสมการปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม ($p \leq 0.044$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.598 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ร้อยละ 34.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.220 จากนั้นผู้วิจัยนำไปเข้าสู่การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง

5. วิเคราะห์สมการโครงสร้างความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (SEM)

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปร

5.1.1 ตัวแปรภายนอก (Exogenous Variable)

- b1 แทน ความเป็นต้นแบบของอาจารย์ผู้สอน
- b2 แทน การเรียนรู้โดยการลงมือทำ
- b3 แทน การติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
- c1 แทน การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- c3 แทน นโยบายมุ่งใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา

5.1.2 ตัวแปรภายใน (Endogenous variable)

- a2 แทน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง
- a3 แทน ความคาดหวังในเป้าหมายของชีวิต
- AWARE แทน ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

5.2 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

- SKWNESS แทน ค่าความเบ้ (Skewness)
- KURTOSIS แทน ค่าความโด่ง (Kurtosis)
- r แทน ค่าความสัมพันธ์ (Correlation) ของตัวแปร
- R² แทน ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณยกกำลังสอง (Square multiple correlation) หรือ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์

χ^2	แทน	ค่าสถิติไค - สแควร์ (Chi - square)
df	แทน	องศาอิสระ (Degrees of Freedom)
p-value	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
GFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index)
AGFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)
CFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเหมาะสม เปรียบเทียบ(Comparative Fit Index)
RMSEA	แทน	ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณ ค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square Error of Approximation)
RMR	แทน	ดัชนีค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสอง ของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square residual)
CN	แทน	ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ (Critical N)
DE	แทน	อิทธิพลทางตรง (Direct Effects)
IE	แทน	อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects)
TE	แทน	อิทธิพลรวม (Total Effects)

ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน โดยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) เป็นการหาระดับความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงที่เรียกว่า สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ที่มีค่าเป็นบวก (+) หมายความว่า ข้อมูลสองชุดเปลี่ยนแปลงตามกัน กล่าวคือ ถ้าค่าของตัวแปรตัวหนึ่งสูง ค่าของตัวแปรหนึ่งจะสูงด้วย และถ้าค่าของตัวแปรตัวหนึ่งต่ำ ค่าของตัวแปรหนึ่งก็จะต่ำด้วย สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ที่มีค่าเป็นลบ (-) หมายความว่า ข้อมูลสองชุดเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้าม หรือกลับกัน กล่าวคือ ถ้าค่าของตัวแปรตัวหนึ่งสูง ค่าของตัวแปรหนึ่งจะกลับเป็นต่ำ และถ้าค่าของตัวแปรตัวหนึ่งต่ำ ค่าของตัวแปรหนึ่งก็จะกลับสูง

ค่าระดับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น จากค่า Correlation Coefficient (r) มีเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, น. 156)

ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.00 - 0.50 ถือว่า มีระดับความสัมพันธ์น้อยที่สุด

ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.51 - 0.70 ถือว่า มีระดับความสัมพันธ์น้อย

ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.71 - 0.84 ถือว่า มีระดับความสัมพันธ์มาก

ระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.85 - 1.00 ถือว่า มีระดับความสัมพันธ์มากที่สุด

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันควรมีค่าสูงสุดไม่เกิน 0.85 เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดปัญหา Multi - Co linearity ซึ่งหมายถึง ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองสูงมากเกินไป จนไม่เหมาะสมที่จะนำตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงเข้าไปในสมการทั้งสองตัว (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2536, น. 25)

5.3 ผลการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การทดสอบสมมติฐานในการตรวจสอบตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรม Lisrel

ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้โปรแกรม Lisrel คือ ลักษณะของข้อมูลต้องกระจายแบบโค้งปกติ ทุกตัวแปรจะต้องได้ 2 ค่า คือ ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ไม่เกิน ± 1 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ทำการตรวจสอบ ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ดังแสดงในตารางที่ 19

ตารางที่ 4.24

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ค่าความโด่ง
1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง	3.82	0.84	.095	-215
2. ความคาดหวังในเป้าหมายของชีวิต	4.09	0.77	-.864	1.502
3. นโยบายจูงใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา	3.99	0.74	-.525	-220

(ต่อ)

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความเบ้	ค่าความโด่ง
4. การติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่าง ต่อเนื่อง	3.86	0.84	-.053	-.544
5. การเรียนรู้โดยการลงมือทำ	4.23	0.65	-.410	.454
6. ความเป็นต้นแบบของอาจารย์ ผู้สอน	4.23	0.74	-.288	-.387
7. การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา อย่างต่อเนื่อง	3.98	0.76	-.378	-.100

จากตารางที่ 4.24 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ ทั้ง 7 ตัว และได้นำข้อมูลดังกล่าวมาทดสอบคุณลักษณะของข้อมูลว่ามีการกระจายเป็นโค้งปกติหรือไม่โดยทดสอบค่าสถิติความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรอิสระ มีค่าไม่เกิน ± 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ายอดของโค้งของข้อมูลทั้งหมดมีการกระจายเป็นโค้งปกติ สามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ได้ รายละเอียดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังแสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.25

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	AWARE	a2	a3	b1	b2	b3	c1	c3
AWARE	1							
a2	.560**	1						
a3	.266**	.267**	1					
b1	.302**	.418**	.497**	1				
b2	.438**	.287**	.685**	.464**	1			
b3	.383**	.285**	.474**	.388**	.541**	1		
c1	.387**	.247**	.540**	.421**	.568**	.756**	1	
c3	.620**	.518**	.380**	.461**	.522**	.497**	.535**	1

หมายเหตุ. ** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันทั้ง 8 ตัวแปร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} \leq 0.05$) หมดยุคค่า ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .247 ถึง .756 โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันที่มีค่าสูงสุด คือ การติดตามเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง (b3) กับการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง (c1) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีค่าต่ำสุด คือ การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง (c1) กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง (a2)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวกับตัวแปรตามซึ่งเป็นตัวแปรเกณฑ์ พบว่า มีค่าตั้งแต่ .266 ถึง .620 และตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามสูงที่สุด ได้แก่ นโยบายจูงใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา (c3) รองลงมา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง (a2) ส่วนตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามน้อยที่สุด คือ ความเป็นต้นแบบของอาจารย์ผู้สอน (b1)

5.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในทางปฏิบัติจริงการตรวจสอบความตรงและการปรับปรุงแบบจำลองจะดำเนินการติดต่อกันไป จนกว่าแบบจำลองจะมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์และค่าดัชนีวัดความกลมกลืนทุกค่าอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด และจากการทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติดังต่อไปนี้

$$\text{Chi-Square } (\chi^2) = 2.95, \text{ Degrees of Freedom (df)} = 1$$

$$(\text{ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ } \text{Chi-Square } (\chi^2) / \text{Degrees of Freedom (df)} = < 3)$$

$$p\text{-value} = 0.08563 \text{ (p-value} = > .05)$$

$$\text{Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)} = 0.042$$

$$(\text{ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ } \leq 0.05)$$

$$\text{Root Mean Square Residual (RMR)} = 0.0052$$

$$(\text{ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ } \leq 0.05)$$

$$\text{Standardized RMR} = 0.0052 (\text{ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ } \leq 0.05)$$

$$\text{Goodness of Fit Index (GFI)} = 0.96 (\text{ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ } \geq 0.90)$$

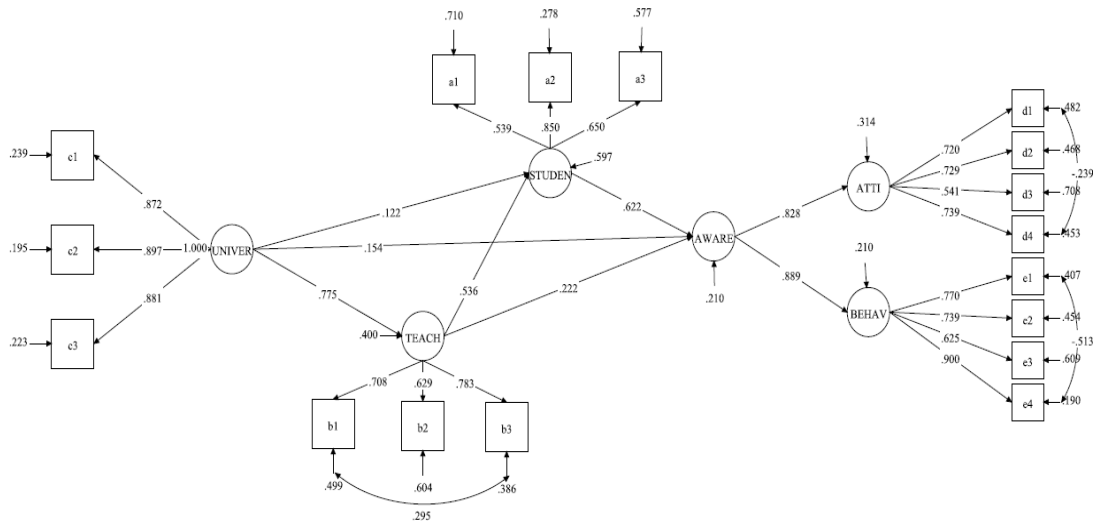
$$\text{Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)} = 1.00$$

$$(\text{ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ } \geq 0.90)$$

$$\text{Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI)} = 0.028$$

$$\text{Critical N (CN)} = 2465.65$$

ตัวแบบสุดท้าย รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ค่าสถิติที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $\chi^2 = 2.95$, $df = 1$, $p\text{-value} = 0.08563$, $RMSEA = 0.042$, $RMR = 0.0052$, $GFI = 0.96$, $AGFI = 1.00$, $CN = 2465.65$ แสดงว่าตัวแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงทางอ้อมและโดยรวม ดังปรากฏผลแสดงในภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรในรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สรุปได้ว่า รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ระยะที่ 2 การสร้างแนวทางพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับ
นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่

ลำดับที่ 1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง

ลำดับที่ 2 นโยบายจูงใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา

ลำดับที่ 3 การเรียนรู้โดยการลงมือทำ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทบทวนวรรณกรรมเพื่อค้นหาทางการการพัฒนาตัวแปรดังกล่าว ดังนี้

ตารางที่ 4.26

แนวทางการพัฒนา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง

หลักการ (แนวคิด/ทฤษฎี)	วิธีการ (ขั้นตอน / กลยุทธ์)
1. หลักคิดที่ใช้เป็นแนวทางการพัฒนา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือความสำเร็จเริ่มจาก “ความขาด” หรือ ความไม่มี ความยากไร้ที่ ประสบมาตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งมีหลักการไว้ดังนี้ 1.1 ให้ปัญหาอุปสรรคหรือความทุกข์เป็น แรงบันดาลใจ มองว่า เป็นความ โชคดีที่ ได้เผชิญและเรียนรู้ความทุกข์ยากตั้งแต่ เริ่มต้นของชีวิต การเผชิญกับปัญหาจะ ทำให้เกิดความเข้มแข็งจากภายในจิตใจ 1.2 เผชิญกับชีวิตอย่างตื่นเต้นและมองโลก ในแง่ดี ไม่กลัวที่เจอกับปัญหา หรือ ความทุกข์ใด ๆ เพราะถือว่า นั่นคือ โอกาสที่จะได้เรียนรู้ในการพัฒนาชีวิต และสร้างชีวิตได้อย่างเป็นระบบ	1. เรียนรู้ศึกษาประวัติ การทำงาน และผลงาน ของบุคคลที่เป็นแรงบันดาลใจ ทั้งที่รู้จัก เป็นการส่วนตัว และบุคคลที่มีชื่อเสียง 2. เรียนรู้การทำงานของบุคคลที่เป็นที่รักเช่น บิดามารดาที่ผ่านความลำบากในการสร้าง ชีวิตมาจนประสบความสำเร็จ และมองให้ เป็นแบบอย่างและแรงบันดาลใจในการ ทำงาน 3. วางเป้าหมายชีวิตให้ชัดเจน และต้องยึด เป้าหมายนั้นให้มั่นคง แบบ จับให้มั่นคั้น ให้ตาย 4. วางแผนชีวิตตามขั้นตอน และดำเนินตาม ขั้นตอนนั้นให้สม่ำเสมอจนบรรลุเป้าหมาย

(ต่อ)

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

หลักการ (แนวคิด/ทฤษฎี)	วิธีการ (ขั้นตอน/กลยุทธ์)
<p>1.3 ใช้บทเรียนชีวิตสอนและกระตุ้นเตือนตัวเอง เรียนรู้จากความผิดพลาด เพื่อพัฒนาตนเอง ไม่ให้เกิดความผิดพลาด และพัฒนาฝีมือตนเองให้ดีขึ้น</p>	
<p>2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีในการเรียนรู้</p>	<p>1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยวิเคราะห์จากพื้นฐานของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียน ไม่รู้สึกท้อว่าเนื้อหาที่เรียนยากจนเกินไป ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และลดความตั้งใจในการเรียน</p>
<p>3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะและแสดงความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่</p>	<p>1. จัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น รวมถึงได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกและรับรู้ถึงทักษะและความสามารถของตนเอง</p>
<p>4. สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียนรู้</p>	<p>1. ก่อนดำเนินการจัดการเรียนการสอนในแต่ละเนื้อหา แจ้งให้ผู้เรียนได้รับทราบถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ในเนื้อหาดังกล่าว เมื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนรู้</p>
<p>5. กำหนดเป้าหมายการดำเนินชีวิตให้ชัดเจน</p>	<p>5. จัดกิจกรรมสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษา เช่น เชิญบุคคลตัวอย่างมาบรรยายให้ความรู้</p>
<p>6. ส่งเสริมความรักความกตัญญูต่อพ่อแม่ เพราะความรักต่อพ่อแม่จะเป็นส่วนสำคัญในการตั้งใจเรียนและประพฤติปฏิบัติตนของนักศึกษา</p>	<p>1. จัดอบรมส่งเสริมคุณธรรม ความรักของพ่อแม่ แก่นักศึกษาทุกชั้นปี อย่างต่อเนื่อง</p> <p>2. อาจารย์ที่ปรึกษา รับช่วงต่อหลังอบรม เพื่อส่งเสริมให้เกิดความรักและการปฏิบัติตนดีของนักศึกษา</p>

(ต่อ)

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

หลักการ (แนวคิด/ทฤษฎี)	วิธีการ (ขั้นตอน/กลยุทธ์)
	3. อาจารย์ผู้สอนควรมีการสอดแทรกหน้าที่ของลูก ที่ควรปฏิบัติต่อพ่อแม่
	4. อาจารย์ผู้สอน นำประวัติบุคคลตัวอย่าง ที่กตัญญูทวดเวที่ต่อพ่อแม่มาประกอบการเรียนการสอน อย่างเหมาะสม
7. การนำตัวอย่างที่ดีมาสร้างแรงบันดาลใจให้แก่นักศึกษา	1. นำประวัติของบุคคลผู้มีความมุ่งมั่นในการเรียนและประพฤติปฏิบัติตนดีแล้วประสบความสำเร็จในการเรียน หน้าที่การงาน มาเล่าให้นักศึกษาฟัง
	2. ให้นักศึกษาสืบค้นประวัติบุคคลที่ประสบความสำเร็จ แล้วจัดกระบวนการแลกเปลี่ยนในชั้นเรียน
8. ต้องรู้จักฟังตนเองและเป็นตัวของตัวเอง	1. ให้นักศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง ในแง่ของความรู้ ความสามารถที่ตนเองมีอยู่
9. การใช้ความสามารถของตนเองในการทำงานให้เต็มที่ และรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย	1. ส่งเสริมให้นักศึกษาแสดงศักยภาพในการทำงาน โดยมอบหมายงานให้รับผิดชอบ พร้อมกำหนดสถานการณ์ และระยะเวลาการทำงานให้แล้วเสร็จ
10. ต้องกล้าเผชิญกับปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ มุ่งมั่นเพื่อที่จะชนะปัญหาให้ได้ พยายามแข่งขันกับตนเอง	1. กำหนดปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ในงานที่มอบหมาย แล้วให้นักศึกษาฝึกวิธีการแก้ไข ปัญหาหรืออุปสรรคนั้น ๆ เพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด
11. แนวคิดความต้องการ 5 ระดับของ Maslow	11. ให้อาจารย์ ชกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณ

ตารางที่ 4.27

แนวทางการพัฒนา นโยบายหัวใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา

หลักการ (แนวคิด/ทฤษฎี)	วิธีการ (ขั้นตอน / กลยุทธ์)
ใช้สามแนวคิด เป็นหลักการในพัฒนา คือ	แนวทางการพัฒนานโยบายหัวใจเพื่อพัฒนา
1. ทำอย่างไรนักศึกษาคจะเกิดคุณสมบัติสำคัญคือ “ความเชื่อในอำนาจตน” คือ เชื่อในพลังอำนาจภายในจิตใจของตนเอง ว่า ผลดีหรือผลเสียต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองนั้น มีสาเหตุมาจากการกระทำของตนเอง เป็น “ผู้มีชีวิตเชื่อในอำนาจตน” กล่าวคือ กล้าคิดกล้าทำ ในทางที่สร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ในทาง	ศักยภาพในตนเองของนักศึกษา - ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย
2. ทำอย่างไรนักศึกษาคจะมีลักษณะมุ่งอนาคต คือ มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและรู้จักคิดถึงอนาคตตั้งแต่ยังเป็นวัยรุ่นเห็นผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล ทั้งที่จะเกิดกับตนเองและสังคมในอนาคต และสามารถควบคุมตนเองให้กระทำ หรืองดเว้นการกระทำบางอย่างได้อย่างเหมาะสม เพื่อนำไปสู่สิ่งที่ต้องการได้ และสอดคล้องกับความต้องการ	1. หน่วยงานการทางการศึกษา ควรกำหนดนโยบายหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนค้นพบศักยภาพที่แท้จริงภายในตนเอง รักที่จะทำอะไร ถนัดอะไร ทำอะไรแล้วมีความสุข - หลังเข้าเรียนมหาวิทยาลัย (อยู่ในสถานะที่นักศึกษาเลือกแล้วว่าตนถนัดอะไร และมีศักยภาพด้านใดตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน)แต่การพัฒนานโยบายหัวใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษาสามารถทำได้ตามแนวทาง ดังนี้
3. ทำอย่างไรนักศึกษาคจะใช้หลักคิดที่ถูกต้องว่า “การเอาชนะตัวเองให้ได้ คือ ชัยชนะที่ยอดเยี่ยม” (อตุตา หเวจติเสโย) และ “การจะก้าวพ้นปัญหาและความทุกข์ยากได้ต้องทำด้วยความเพียรเท่านั้น” (วีริเยน ทุกขมัจเจติ) ทั้ง 3 อย่างนี้เป็นฐานคิดสำคัญที่ทำให้เปิดใจพัฒนาศักยภาพตนเอง	1. มหาวิทยาลัย (โดยฝ่ายวิชาการ) ต้องประสานกับคณะและหลักสูตร ร่วมกำหนดนโยบายสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา 2. มหาวิทยาลัยส่งต่อนโยบายสู่คณะ คณะส่งต่อนโยบายสู่หลักสูตร หลักสูตรนำนโยบายปฏิบัติสู่นักศึกษา 3. นโยบายอาจกำหนดทั้งในระดับมหาวิทยาลัย คณะ และหลักสูตร รวมทั้งสโมสรนักศึกษาและองค์การบริหารนักศึกษาด้วย

(ต่อ)

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

หลักการ (แนวคิด/ทฤษฎี)	วิธีการ (ขั้นตอน / กลยุทธ์)
2. จัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้ตรงตามความต้องการของนักศึกษา	4. การพัฒนานโยบายอาจนำผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) เข้ามามีส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ทั้งชุมชน ผู้ประกอบการ (นายจ้าง) และครอบครัวของนักศึกษาด้วย
3. ให้ความรู้และสร้างความเข้าใจแก่นักศึกษาถึงหลักการและนโยบายในการผลิตบัณฑิตให้ตรงตามความต้องการของมหาวิทยาลัยและผู้ใช้บัณฑิต	1. จัดทำการสำรวจความต้องการในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา ตามความสนใจของนักศึกษา
4. ให้การสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาอย่างเต็มที่	1. จัดอบรมให้ความรู้และสร้างความเข้าใจแก่นักศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย และตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตในแต่ละสาขาวิชา
5. ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เข้าร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์กับการเรียนรวมทั้งการพัฒนาศักยภาพตนเอง	1. จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง 2. จัดกิจกรรมเสริมแรงกระตุ้น 3. เข้าร่วมประกวด/เข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น 4. ส่งเสริมการกล้าแสดงออก
	5.1 มหาวิทยาลัยมีแหล่งสนับสนุนที่เพียงพอ ทุก ๆ ด้าน เช่น ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ 5.2 มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้งด้านการพัฒนาสติปัญญา อารมณ์ ร่างกาย คุณธรรม ตลอดจนการให้คำปรึกษาในการใช้ชีวิต

(ต่อ)

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

หลักการ (แนวคิด/ทฤษฎี)	วิธีการ (ขั้นตอน / กลยุทธ์)
6. หลักการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน	1. หาความรู้ใหม่ ๆ เนื้อหาใหม่ให้ทันต่อเหตุการณ์ 2. นำผลการประเมินมาปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้นอยู่เสมอ
7. จัดทำนโยบายของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนเกี่ยวกับการส่งเสริมแรงจูงใจของนักศึกษา	7. มหาวิทยาลัยต้องมีมาตรการหรือนโยบายในการเสริมแรงจูงใจในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ให้ชัดเจนและประกาศให้รับทราบโดยทั่วกัน
8. ให้รางวัลนักศึกษาที่มีผลงานโดดเด่นในแต่ละด้าน ซึ่งอาจเป็น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณในงานต่าง ๆ	1. คัดเลือกนักศึกษาที่มีผลงานโดดเด่นประจำปี เพื่อประกาศเกียรติคุณ ยกย่องชมเชยนักศึกษาให้รับทราบโดยทั่วกัน

ตารางที่ 4.28

แนวทางการพัฒนา การเรียนรู้โดยการลงมือทำ

หลักการ (แนวคิด / ทฤษฎี)	วิธีการ (ขั้นตอน / กลยุทธ์)
1. การเรียนรู้โดยการลงมือทำ หรือ Learning by Doing มีความสัมพันธ์กับ “การเรียนรู้แบบใฝ่รู้ (Active Learning)” เป็นการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะความคิดระดับสูงอย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินข้อมูลในสถานการณ์ใหม่ได้ดีในที่สุดจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจนสามารถชี้นำตลอดชีวิตในฐานะผู้ใฝ่การเรียนรู้	แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้โดยการลงมือทำ 1. การออกแบบ/พัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตร นอกจากจะมีแนวคิดทฤษฎีที่ต้องให้นักศึกษาเรียนแล้ว จะต้องเน้นกระบวนการเรียนรู้โดยการลงมือทำไปพร้อม ๆ กันด้วย 2. การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ควรเน้น วิธีการแบบ Problem - based Learning และ Project - Based Learning เน้นทักษะที่จะก่อให้เกิดการลงมือทำเอง เพื่อเพิ่มศักยภาพการทำงาน และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เพื่อเพิ่มทักษะการดำเนินชีวิต

(ต่อ)

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

หลักการ (แนวคิด / ทฤษฎี)	วิธีการ (ขั้นตอน / กลยุทธ์)
<p>2. การเรียนรู้แบบฝังรู้ ถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่ต้องการกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองผ่านการจัดการตนเองให้ความรู้และช่วยพัฒนาเพื่อนร่วมชั้นซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างสรรค์พัฒนาความรู้ความเข้าใจและทักษะที่หลากหลายเป็นกระบวนการที่ประณีตรัดกุมและผู้เรียนได้รับประโยชน์มากกว่าการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นฝ่ายรับความรู้</p>	<p>3. จัดให้มีการประเมินกระบวนการเรียนรู้ (Process of Learning) เพื่อประเมินผลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพของนักศึกษาทั้งงานกลุ่ม ในด้านการวางแผนและการปฏิบัติงานตามแผน โดยมีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ รวมทั้งการประเมินผลงานที่ได้ จากนั้นจึงนำผลการประเมินไปใช้เป็นแนวทางปรับปรุง</p>
<p>3. แนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก ผู้สอนต้องคำนึงถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ และพยายามให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by doing) โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมอย่างคืบตัว ทั้งทางด้านกายสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ในกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งใช้จุดเน้นของการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน เช่น แบบเน้นความรู้ ความสามารถแบบเน้นประสบการณ์ แบบเน้นปัญหา แบบเน้นทักษะกระบวนการ แบบเน้นประสบการณ์ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจน เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่เริ่มจากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม เป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติที่แต่ละบุคคลเรียนรู้ร่วมกันในการวิเคราะห์ปัญหาผ่าน</p>	<p>4. การประเมินการปฏิบัติ / การทำงาน (Performance) สามารถประเมินทั้งการใช้เหตุผล ทักษะและศักยภาพ</p> <p>5. การประเมินผลผลิต (Product) กล่าวคือ ประเมินผลการเรียนรู้ (เชิงวิชาการ) และผลิตผล (ทั้งผลงานที่สามารถวัดได้ในเชิงรูปธรรม และสังเกตได้ในเชิงนามธรรม)</p> <p>6. สรุปถอดบทเรียน เพื่อให้ให้นักศึกษานำไปเป็นหลักในการแก้ไขปรับปรุงและต่อยอดชีวิตให้ดียิ่งขึ้น และพัฒนาศักยภาพในตนเองให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ</p>

(ต่อ)

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

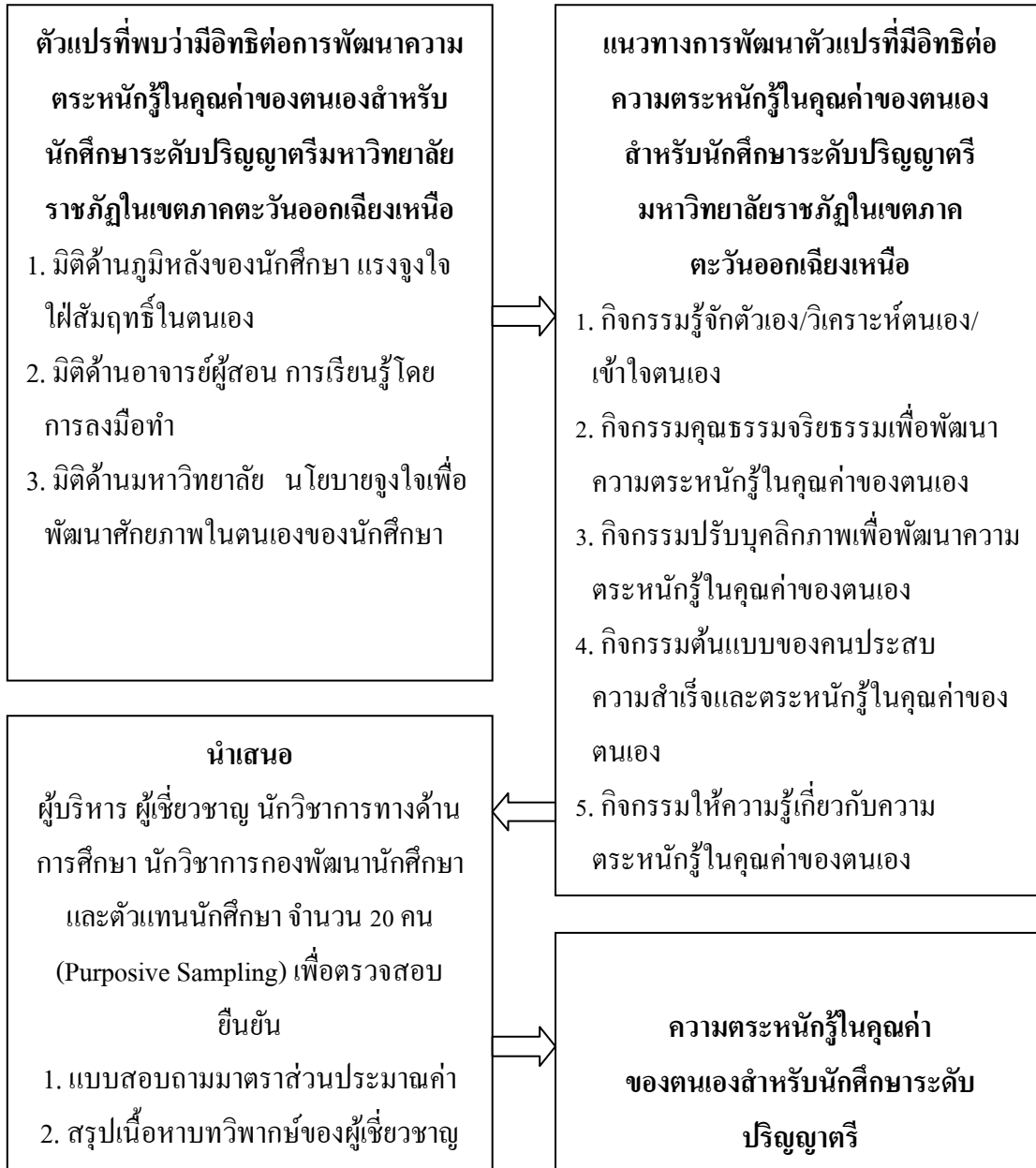
หลักการ (แนวคิด / ทฤษฎี)	วิธีการ (ขั้นตอน / กลยุทธ์)
<p>กระบวนการของการเรียนรู้และการสะท้อนกลับอย่างต่อเนื่อง โดยการทำงานในสภาพและปัญหาจริงและสะท้อนกลับบนประสบการณ์ของตนเอง เสนอแนวทางการแก้ปัญหา และนำแนวทางการแก้ปัญหาที่ผ่านการพิจารณาแล้วไปสู่การปฏิบัติ</p>	
<p>2. สืบหาความถนัด และศักยภาพของผู้เรียน</p>	<p>1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อสำรวจความถนัด และศักยภาพของผู้เรียน เพื่อนำไปปรับและประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งต่อไป</p>
<p>3. จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ</p>	<p>1. กำหนดบทบาทให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ รวมถึงสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติ หรือแก้ปัญหา เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักการตัดสินใจ ส่วนผู้สอนมีบทบาทเป็นเหมือนผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการให้คำแนะนำในการเรียนรู้</p>
<p>4. จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นการเรียนรู้ร่วมกัน</p>	<p>1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่มปฏิบัติ ด้วยให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกลงมือทำ ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ และฝึกทักษะการแสวงหาความรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยผู้สอนต้องยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนด้วย</p>
<p>5. จัดการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง</p>	<p>5.1 อาจารย์ผู้สอน/คณะ/มหาวิทยาลัย จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม เช่น จัดกิจกรรมพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับ</p>

(ต่อ)

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

หลักการ (แนวคิด / ทฤษฎี)	วิธีการ (ขั้นตอน / กลยุทธ์)
	<p>คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ประกอบด้วยมาตรฐานการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ 5 ด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) คุณธรรม 2) ความรู้ 3) ทักษะทางปัญญา 4) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น <p>5.2 อาจารย์ผู้สอนจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ ๆ โดยให้ผู้เรียนเน้นการคิด เช่น นำกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) , PBL (Project Based Learning) หรือกระบวนการต่าง ๆ มาใช้ในการสอนอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>6. พัฒนาดนเองจากการแสวงหาศาสตร์วิชาการให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. แสวงหาความรู้ในเนื้อหาวิชาเพื่อเพิ่มความรู้ใหม่ๆ 2. เข้าอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาดนเองอยู่เสมอ 3. นำความรู้ที่ได้มาบูรณาการกับการเรียนการสอน ให้ปรากฏในแผนการเรียนหรือ มคอ. 3 4. ประเมินความพึงพอใจในการจัดเรียนการสอน และนำผลมาปรับปรุงการสอนต่อไป
<p>7. สนับสนุนองค์ความรู้การออกแบบการจัดการเรียนการสอน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดอบรมวิธีการออกแบบการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติแก่อาจารย์ 2. การจัดการห้องเรียน ควรเป็นสถานที่สะดวกแก่การจัดกิจกรรม 3. จำนวนนักศึกษาต้องเหมาะสม ไม่ควรเกินห้องละ 30 คน เพราะมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่ลงมือทำ 4. มีสื่ออุปกรณ์สนับสนุนที่เหมาะสม 5. จัดกิจกรรมเรียนรู้โดยการปฏิบัติ 6. มีระบบพี่เลี้ยงคอยดูแลสนับสนุน 7. จัดศึกษาดูงาน / ทักษะศึกษา

สรุปนำกลยุทธ์ไปสร้าง โครงการพัฒนากระบวนการวิจัย การพัฒนาความตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาพที่ 4.2 สรุปกระบวนการวิจัยการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แนวทางพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจาก 3 มิติ คือ

1. มิติด้านภูมิหลังของนักศึกษา
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง
2. มิติด้านอาจารย์ผู้สอน
การเรียนรู้โดยการลงมือทำ
3. มิติด้านมหาวิทยาลัย
นโยบายจูงใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษา

แนวทางการพัฒนาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือจาก 3 มิติ ได้กิจกรรมในการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองแบบบูรณาการทั้งหมด 6 กิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมรู้จักตัวเอง/วิเคราะห์ตนเอง/เข้าใจตนเอง
2. กิจกรรมคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง
3. กิจกรรมปรับบุคลิกภาพเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง
4. กิจกรรมต้นแบบของคนประสบความสำเร็จและตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง
5. กิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง
6. กิจกรรมพัฒนาศักยภาพและความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

กิจกรรมที่ 1 รู้จักตัวเอง / วิเคราะห์ตนเอง / เข้าใจตนเอง

ภาพที่ 4.3 การนำเสนอประวัติตนเองในอดีต - ปัจจุบัน - อนาคต

1. หลักการและเหตุผล

การรู้จักตนเองนั้น บุคคลควรต้องวิเคราะห์ตน เพื่อให้รู้จักตัวเองอย่างแท้จริงทั้งลักษณะที่ดีและไม่ดี แล้วปรับปรุงตน ในส่วนที่เป็นลักษณะที่ไม่ดีซึ่งอาจสร้างปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน และการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น การที่บุคคลพยายามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิม เหมาะสมกว่าเดิม ทำให้สามารถดำเนินกิจกรรม แสดงพฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการแรงจูงใจ หรือเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ พัฒนาศักยภาพของตนด้วยตนเองให้ดีขึ้นทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อให้ตนเป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ตลอดจนเพื่อการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของตน

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อฝึกให้นักศึกษารู้จักตนเอง วิเคราะห์ตนเอง และเข้าใจตนเอง
- 2.2 เพื่อให้นักศึกษาตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง รู้จักตนเอง วิเคราะห์ตนเอง และเข้าใจตนเอง

3. เป้าหมาย

นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคการศึกษาที่ 2/2559 ที่เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 150 คน

4. วิทยากร

อาจารย์ประจำวิชามนุษยสัมพันธ์

5. หลักสูตร

บรรยาย/นำเสนอ จำนวน 3 ชั่วโมง

6. สถานที่

ห้องเรียน HU 603 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

กิจกรรมที่ 2 คุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

ภาพที่ 4.4 การร่วมกิจกรรมคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

1. หลักการและเหตุผล

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่จำเป็นยิ่งสำหรับนักศึกษาที่จะได้เรียนรู้หลักในการดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกัน รู้จักสร้างความสัมพันธ์กับผู้ที่ต้องร่วมงาน และได้รู้จักปรับปรุงบุคลิกภาพตัวเองให้เข้ากับสังคมและสภาพแวดล้อม ตลอดจนการใช้ชีวิตอย่างปลอดภัย

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้ศึกษามีความพละดี มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ถูกต้อง

2.2 เพื่อให้ศึกษารู้กฎ ระเบียบ และมีวินัยสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษาด้วยกันและกับบุคคลอื่น

3. เป้าหมาย

นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคการศึกษาที่ 2/2559 ที่เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 150 คน

4. วิทยากร

ท่านเจ้าคุณ พระราชธีราจารย์ เจ้าอาวาสวัดมณีวนาราม

5. หลักสูตร

บรรยาย จำนวน 5 ชั่วโมง

6. สถานที่

ห้องประชุมคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

กิจกรรมที่ 3 ปรับบุคลิกภาพเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

ภาพที่ 4.5 วิทยากรบรรยายการปรับบุคลิกภาพเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

1. หลักการและเหตุผล

การพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่จำเป็นยิ่งสำหรับนักศึกษาใหม่ที่จะได้เรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนใหม่ รู้จักสร้างความสัมพันธ์กับผู้ที่ต้องร่วมงาน และได้รู้จักปรับปรุงบุคลิกภาพตัวเองให้เข้ากับสังคมและสภาพแวดล้อม

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้ศึกษามีบุคลิกภาพที่ดี และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2.2 เพื่อให้ศึกษาสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษาด้วยกันและกับบุคคลอื่น

3. เป้าหมาย

นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคการศึกษาที่ 2/2559 ที่เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 150 คน

4. วิทยากร

อาจารย์ประวีตร ศิลธรรมพานิช เจ้าของกิจการ/อาจารย์พิเศษ และวิทยากรชำนาญการ

5. หลักสูตร

บรรยาย จำนวน 5 ชั่วโมง

6. สถานที่

ห้องประชุมบุษยรัตน์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี

กิจกรรมที่ 4 ต้นแบบของคนประสบความสำเร็จและตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

ภาพที่ 4.6 วิทยากรบรรยายต้นแบบของคนประสบความสำเร็จ

1. หลักการและเหตุผล

ความเป็นคนต้นแบบ (Role Model) ที่ดีมีอิทธิพลและความสำคัญอย่างยิ่ง ในการพัฒนา นักศึกษา รวมทั้งบุคลากรในองค์กรและสังคมต่าง ๆ เพราะการมีแบบอย่างที่ดีย่อมส่งผลเชิงบวก ต่อองค์กร เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอกด้วยการสังเกตและ เลียนแบบ (Copy) จากต้นแบบ การเป็นต้นแบบ (Role Model) ที่ดีของการเป็นทั้งนักคิดและนัก ปฏิบัติเป็นการส่งเสริมให้คนมีความคิดสร้างสรรค์ใช้เหตุผลในการคิดวิเคราะห์ปัญหา มีความคิดที่ ดีมีหลักการ นำไปสู่การกระทำที่ดีมีส่วนร่วมในการทำงานและรับผิดชอบทุกขั้นตอนในการทำงาน นับเป็นคุณลักษณะสำคัญในสังคมปัจจุบัน

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ศึกษาและเรียนรู้จากคนที่เป็นต้นแบบในด้านการประสบ ความสำเร็จในชีวิต

2.2 เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้นักศึกษาประสบความสำเร็จและตระหนักรู้ในคุณค่า ของตนเอง

3. เป้าหมาย

นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคการศึกษาที่ 2/2559 ที่เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 150 คน

4. วิทยากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ ปัญญาภา รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

5. หลักสูตร

บรรยาย จำนวน 5 ชั่วโมง

6. สถานที่

ห้องประชุมบุษยรัตน์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

กิจกรรมที่ 5 ให้ความรู้เกี่ยวกับความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

ภาพที่ 4.7 บรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

1. หลักการและเหตุผล

การให้ความรู้เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะ วิธีการและกระบวนการต่าง ๆ รวมถึงแบบกระบวนการของโครงการวัตถุประสงค์ในด้านความรู้ โดยเน้นในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำ อันเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบกระบวนการทางสังคมกับทางจิตวิทยา ซึ่งมีผลทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพตามแนวทางที่สังคมต้องการ เด็กที่เกิดมาจะต้องได้รับการอบรมสั่งสอนให้เป็นสมาชิกที่สมบูรณ์ของสังคม สามารถอยู่ร่วมและมีความสัมพันธ์กับคนอื่นได้อย่างราบรื่น ทำให้มนุษย์เปลี่ยนแปลงสภาพตามธรรมชาติเป็นมนุษย์ผู้มีวัฒนธรรม มีสภาพต่างจากสัตว์โลกชนิดอื่น

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ศึกษาวิธีการและกระบวนการต่าง ๆ รวมถึงแบบกระบวนการของโครงการวัตถุประสงค์ในด้านความรู้

2.2 เพื่อให้ นักศึกษามีพัฒนาการและความรู้ที่ดีขึ้นเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

3. เป้าหมาย

นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคการศึกษาที่ 2/2559 ที่เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 150 คน

4. วิทยากร

อาจารย์ประจำวิชามนุษยสัมพันธ์

5. หลักสูตร

บรรยาย จำนวน 3 ชั่วโมง

6. สถานที่

ห้องเรียน HU 603 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

กิจกรรมที่ 6 พัฒนาศักยภาพและความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

ภาพที่ 4.8 การแสดงความสามารถ พัฒนาศักยภาพและความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

1. หลักการและเหตุผล

การนำเอาความสามารถที่ซ่อนเร้นภายในร่างกาย นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างมีกระบวนการมนุษย์เราเมื่อต้องการทำงานบางอย่าง จำเป็นต้องมีความพยายามและมุ่งมั่นในการที่จะทำให้ดีที่สุด ศักยภาพจึงเป็นความสามารถที่ถูกซ่อนเร้นไว้ หากได้รับการพัฒนา คือ การนำเอา

ความสามารถนั้นออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สิ่งก็ตามมาก็คืองานทุกอย่างที่ทำก็จะประสบความสำเร็จอย่างงดงาม

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้ให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถตามความถนัด พัฒนาศักยภาพและความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

2.2 เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีเวทีในการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

3. เป้าหมาย

นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ภาคการศึกษาที่ 2/2559 ที่เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 150 คน

4. วิทยากร

อาจารย์ประจำวิชามนุษยสัมพันธ์

5. หลักสูตร

บรรยาย จำนวน 3 ชั่วโมง

6. สถานที่

ห้องประชุมบุษยรัตน์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ระยะที่ 3 การทดลองและประเมินการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เมื่อผู้วิจัยได้แนวทางการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้ผ่านกระบวนการวิจัย กระบวนการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) และกระบวนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้กิจกรรมทั้งหมด 6 กิจกรรม เป็นแนวทางการพัฒนาปัจจัยทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ มิติด้านภูมิหลังของนักศึกษา : แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง มิติด้านอาจารย์ผู้สอน: การเรียนรู้โดยการลงมือทำมิติด้านมหาวิทยาลัย : นโยบายจูงใจเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของนักศึกษาและเพื่อให้การดำเนินงานการพัฒนาที่ได้ดำเนินไปอย่างเป็นระบบและมีความสอดคล้องต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึงได้มีการเรียงการดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมรู้จักตัวเอง/วิเคราะห์ตนเอง/เข้าใจตนเอง

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมคุณธรรมจริยธรรมเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมปรับบุคลิกภาพเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมค้นแบบของคนประสบความสำเร็จและตระหนักรู้ในคุณค่าของ

ตนเอง

กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

กิจกรรมที่ 6 กิจกรรมพัฒนาศักยภาพและความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง

หลังจากได้แนวทางการพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากการวิจัยระยะที่ 2 แล้ว ผู้วิจัยได้ทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาที่ลงเรียนรายวิชามนุษยสัมพันธ์ ภาคการศึกษาที่ 2/2559 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 150 คน

ผู้วิจัยวิจัยเลือกกลุ่มทดลองนี้ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

ซึ่งผู้วิจัยมีเหตุผลในการเลือกเป็นกลุ่มทดลอง คือ เป็นพื้นที่ปฏิบัติงานของผู้วิจัยเอง ทำให้สามารถเข้าถึงและขอความร่วมมือในการทดลองใช้พัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้

ผลการประเมินผลก่อนการทดลอง (Pre - test) และหลังการทดลอง (Post - test) การพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตารางที่ 4.28

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรก่อนและหลังการทดลองใช้การพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านความรู้

ทดลองวัดความรู้	Mean	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	20.63	4.339	22.23*	0.00
หลังเรียน	28.10	3.149		

จากตารางที่ 4.29 พบว่าความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง เมื่อพิจารณาก่อนเรียนความรู้ ($\bar{X} = 20.63$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 4.339) และหลังเรียนความรู้ ($\bar{X} = 28.10$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 3.149) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.29

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรก่อนและหลังการทดลองใช้การพัฒนาความตระหนักรู้
ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมเป็นรายด้าน

ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง	Mean ก่อน	Mean หลัง	S.D. ก่อน	S.D. หลัง	t	Sig.
ด้านเจตคติ						
1. ความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกาย						
ตนเอง(The body self)	3.97	4.64	0.79	0.49	12.78	0.00
2. ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับ						
บุคคลอื่น (The Interpersonal Self)	4.06	4.51	0.74	0.54	8.81	0.00
3. ความสำเร็จของตนเอง						
(The Achieving Self)	3.81	4.42	0.64	0.59	10.02	0.00
4. ความเป็นเอกลักษณ์ของตน						
(The Identification)	4.03	4.45	0.73	0.61	8.41	0.00
สรุปด้านเจตคติ	3.97	4.51	0.73	0.56	10.01	0.00
ด้านพฤติกรรม						
1. ความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกาย						
ตนเอง(The body Self)	3.78	4.47	0.83	0.60	11.13	0.00
2. ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับ						
บุคคลอื่น (The interpersonal Self)	3.82	4.35	0.77	0.69	9.07	0.00
3. ความสำเร็จของตนเอง (The						
Achieving Self)	3.68	4.34	0.68	0.69	10.73	0.00
4. ความเป็นเอกลักษณ์ของตน (The						
Identification)	3.77	4.31	0.75	0.66	10.47	0.00
สรุปด้านพฤติกรรม	3.76	4.37	0.76	0.66	10.35	0.00
โดยภาพรวม	3.87	4.44	0.75	0.61	10.18	0.00

จากตารางที่ 4.30 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญา
ตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมเป็นรายด้าน มิติด้านเจตคติ โดยภาพรวมก่อนการทดลองอยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) ส่วน มิติด้านพฤติกรรมโดยภาพรวมก่อนการทดลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.37$)

ตารางที่ 4.30

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรก่อนและหลังการทดลองใช้การพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านเจตคติ ความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านเจตคติ	Mean ก่อน	Mean หลัง	S.D. ก่อน	S.D. หลัง	t	Sig.
1. ความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง (The Body Self)						
1.1 ท่านรู้สึกพึงพอใจต่อร่างกายของตนเอง	3.88	4.70	0.65	0.50	18.04	0.00
1.2 ท่านคิดว่าท่านมีบุคลิกภาพทางร่างกายที่ดี ดึงดูดความสนใจของผู้อื่น	3.30	4.50	0.73	0.57	23.16	0.00
1.3 ท่านคิดว่าการปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดูดี ตลอดเวลา สามารถสร้างความมั่นใจให้กับ ตนเองได้	3.92	4.78	0.77	0.42	14.55	0.00
1.4 ท่านคิดว่าการหมั่นออกกำลังกายสม่ำเสมอ สามารถทำให้ท่านมีสุขภาพที่ดี	4.22	4.62	0.90	0.49	7.36	0.00
1.5 ท่านคิดว่าการรับประทานอาหารที่เป็น ประโยชน์ สามารถทำให้ท่านมีสุขภาพที่ดี	4.24	4.66	0.86	0.47	6.23	0.00
1.6 ท่านคิดว่าการไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขต่าง ๆ จะส่งผลดีต่อร่างกายของท่าน	4.28	4.66	0.83	0.52	7.37	0.00
โดยภาพรวม	3.97	4.64	0.79	0.49	12.78	0.00

จากตารางที่ 4.31 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏจำแนกเป็นรายชื่อ มิติด้านเจตคติ ความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง โดยภาพรวมก่อนการทดลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง

ที่สุดก่อนการทดลอง คือ ท่านคิดว่าการไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขต่าง ๆ จะส่งผลดีต่อร่างกายของท่าน ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมา คือ ท่านคิดว่าการรับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ สามารถทำให้ท่านมีสุขภาพที่ดี ($\bar{X} = 4.24$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าท่านมีบุคลิกภาพทางร่างกายที่ดี ดึงดูดความสนใจของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.30$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดหลังการทดลอง คือ ท่านคิดว่าการปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดูดีตลอดเวลา สามารถสร้างความมั่นใจให้กับตนเองได้ ($\bar{X} = 4.78$) รองลงมา คือ ท่านรู้สึกพึงพอใจต่อร่างกายของตนเอง ($\bar{X} = 4.70$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าท่านมีบุคลิกภาพทางร่างกายที่ดี ดึงดูดความสนใจของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.50$)

ตารางที่ 4.31

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรก่อนและหลังการทดลอง ใช้การพัฒนาคความตระหนักรู้ ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านเจตคติ ความสัมพันธ์ ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านเจตคติ	Mean ก่อน	Mean หลัง	S.D. ก่อน	S.D. หลัง	t	Sig.
2. ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น (The Interpersonal Self)						
2.1 ท่านคิดว่ามนุษย์สัมพันธ์ที่ดี สามารถทำให้เข้ากับคนอื่นได้ง่าย	4.28	4.60	0.83	0.57	7.16	0.00
2.2 ท่านคิดว่าการเป็นคนชอบช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาและช่วยแก้ปัญหาของผู้อื่นจะสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีได้	4.14	4.46	0.77	0.57	7.16	0.00
2.3 ท่านคิดว่าการร่วมกิจกรรมสังคม พบปะผู้คนก่อให้เกิดประโยชน์กับตนเอง	4.14	4.54	0.66	0.50	8.63	0.00
2.4 ท่านคิดว่าการใช้ความเหมือนกันหรือความคล้ายกันในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นสิ่งที่ดี	3.86	4.48	0.66	0.58	11.47	0.00

(ต่อ)

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ด้านเจตคติ	Mean ก่อน	Mean หลัง	S.D. ก่อน	S.D. หลัง	t	Sig.
2.5 ท่านคิดว่าการมีโอกาสได้แลกเปลี่ยน ความรู้สึกที่ดีระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น เป็นเรื่องที่ดี	4.14	4.50	0.72	0.54	8.45	0.00
2.6 ท่านคิดว่าการสร้างบรรยากาศของการ สื่อสารให้อึดและสนับสนุนให้เกิดการสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น	4.16	4.52	0.70	0.50	7.89	0.00
2.7 ท่านคิดว่าการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่มีระหว่างกัน	3.98	4.50	0.79	0.50	9.92	0.00
2.8 ท่านคิดว่าความรัก ความเกลียด การ ควบคุม การชี้นำ การช่วยเหลือกัน การ ร่วมมือกัน สามารถส่งผลให้เกิด ความสัมพันธ์	3.90	4.42	0.78	0.53	9.47	0.00
2.9 ท่านคิดว่าการไว้วางใจซึ่งกันและกัน ความรู้สึกปลอดภัย สบายใจ ทำให้เกิด ความสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้น	3.94	4.54	0.73	0.54	9.15	0.00
โดยภาพรวม	4.06	4.51	0.74	0.54	8.81	0.00

จากตารางที่ 4.32 พบว่าความตระหนักผู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมเป็นรายชื่อ มิติด้านเจตคติ ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น โดยภาพรวมก่อนการทดลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดก่อนการทดลอง คือ ท่านคิดว่ามนุษย์สัมพันธ์ที่ดี สามารถทำให้เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมา คือ ท่านคิดว่าการสร้างบรรยากาศของการสื่อสารให้อึดและสนับสนุนให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.16$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าการใช้ความเหมือนกันหรือความคล้ายกันในการเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นสิ่งที่ดี ($\bar{X} = 3.86$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดหลังการทดลอง คือ ท่านคิดว่ามนุษย์สัมพันธ์ที่ดี สามารถทำให้เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ($\bar{X} = 4.60$) รองลงมา คือ ท่านคิดว่าการร่วมกิจกรรมสังคม พบปะผู้คนก่อให้เกิดประโยชน์กับตนเอง

($\bar{X} = 4.54$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าการเป็นคนชอบช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษา และช่วยแก้ปัญหาของผู้อื่นจะสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีได้ ($\bar{X} = 4.46$)

ตารางที่ 4.32

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรก่อนและหลังการทดลองใช้การพัฒนาความตระหนักรู้ ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านเจตคติความสำเร็จของตนเองจำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านเจตคติ	Mean ก่อน	Mean หลัง	S.D. ก่อน	S.D. หลัง	t	Sig.
3. ความสำเร็จของตนเอง (The Achieving Self)						
3.1 ท่านคิดว่าชีวิตท่านมักจะประสบ ความสำเร็จในเรื่องต่าง ๆ บ่อยครั้ง	3.30	4.18	0.57	0.68	12.79	0.00
3.2 ท่านรู้สึกภูมิใจกับความสำเร็จต่าง ๆ ของชีวิต และจะหาวิธีพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ตลอดเวลา	3.98	4.52	0.76	0.54	9.07	0.00
3.3 ท่านคิดว่าท่านมีวิธีการนำพาชีวิตไปสู่ ความสำเร็จ	3.60	4.32	0.57	0.68	11.33	0.00
3.4 ท่านคิดว่าความรู้ ความสามารถที่ท่านมี อยู่ในปัจจุบันจะทำให้ประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	3.58	4.32	0.67	0.55	11.02	0.00
3.5 ท่านคิดว่าความมุ่งมั่นตั้งใจ ไม่ท้อถอย ไม่ถอดใจง่าย ๆ แม้ว่าจะเจอกับอุปสรรค ต่าง ๆ จะทำให้ประสบความสำเร็จตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	4.30	4.66	0.67	0.52	7.89	0.00
3.6 ท่านคิดว่าทัศนคติ ความคิด และมุมมอง ในการดำเนินชีวิต จะทำให้ประสบ ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	4.10	4.54	0.61	0.54	8.04	0.00
โดยภาพรวม	3.81	4.42	0.64	0.59	10.02	0.00

จากตารางที่ 4.32 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏจ้ําแนกเป็นรายข้อ มิติด้านเจตคติ ความสำเร็จของตนเอง โดยภาพรวมก่อนการทดลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$) เมื่อพิจารณาในรายข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดก่อนการทดลอง คือ ท่านคิดว่าความมุ่งมั่นตั้งใจ ไม่ทอดย ่ ไม่ถอดใจง่าย ๆ แม้ว่าจะเจอกับอุปสรรคต่าง ๆ จะทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 4.30$) รองลงมา คือ ท่านคิดว่าทัศนคติ ความคิด และมุมมองในการดำเนินชีวิต จะทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 4.10$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าชีวิตท่านมักจะประสบความสำเร็จในเรื่องต่าง ๆ บ่อยครั้ง ($\bar{X} = 3.30$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดหลังการทดลอง คือ ท่านคิดว่าความมุ่งมั่นตั้งใจ ไม่ทอดย ่ ไม่ถอดใจง่าย ๆ แม้ว่าจะเจอกับอุปสรรคต่าง ๆ จะทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 4.66$) รองลงมา คือ ท่านคิดว่าทัศนคติ ความคิด และมุมมองในการดำเนินชีวิต จะทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 4.54$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าชีวิตท่านมักจะประสบความสำเร็จในเรื่องต่าง ๆ บ่อยครั้ง ($\bar{X} = 4.18$)

ตารางที่ 4.33

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรก่อนและหลังการทดลองใช้การพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านเจตคติความเป็นเอกลักษณ์ของตนจ้ําแนกเป็นรายข้อ

ด้านเจตคติ	Mean ก่อน	Mean หลัง	S.D. ก่อน	S.D. หลัง	t	Sig.
4. ความเป็นเอกลักษณ์ของตน (The Identification)						
4.1 ท่านคิดว่าการเป็นคนที่มีแนวคิดใหม่ ๆ และทันสมัยจะทำให้ประสบความสำเร็จ	3.88	4.32	0.74	0.62	8.87	0.00
4.2 ท่านคิดว่าการกระตือรือร้น ต้อนรับความท้าทาย แสวงหาโอกาส ใช้โอกาส มีแรงจูงใจ มีพลัง มีเป้าหมายเป็นสิ่งที่ดี	4.16	4.50	0.76	0.64	8.07	0.00
4.3 ท่านคิดว่าการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ใจกว้าง รับฟัง รู้ลึกที่ได้เรียนรู้เป็นสิ่งที่ดี	4.20	4.36	0.67	0.66	5.33	0.00

(ต่อ)

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

ด้านเจตคติ	Mean ก่อน	Mean หลัง	S.D. ก่อน	S.D. หลัง	t	Sig.
4.4 ท่านคิดว่าการมีความพยายามสูง และ ความเชื่อมั่นว่าตนเองทำได้จะนำพา ความสำเร็จ	4.12	4.56	0.68	0.54	8.87	0.00
4.5 ท่านคิดว่าความกล้าหาญ กล้าเผชิญกับ ความล้มเหลว ความมั่นคงในวิถีคิดของ ตนเอง และการใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ จะ ทำให้ประสบความสำเร็จได้ง่าย	4.02	4.46	0.62	0.54	8.40	0.00
4.6 ท่านคิดว่าการเป็นคนคิดเชิงบวก คาดว่า ประสบความสำเร็จ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ มี แรงผลักดัน มีความสุข กระตือรือร้น ช่วย ส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จได้	3.98	4.44	0.76	0.61	8.38	0.00
4.7 ท่านคิดว่าการปรับตัวได้เร็ว จะทำให้มี พลังในการเอาชนะความยากลำบากได้	3.84	4.48	0.73	0.61	10.93	0.00
4.8 ท่านคิดว่าการเป็นคนมีความอดทนสูง ใช้ ความพยายามทำงานให้สำเร็จ ไม่ว่าจะ ยากแค่ไหนเป็นเรื่องที่ดี	4.06	4.50	0.88	0.67	8.42	0.00
โดยภาพรวม	4.03	4.45	0.73	0.61	8.41	0.00

จากตารางที่ 4.33 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมเป็นรายชื่อ มิติด้านเจตคติ ความเป็นเอกลักษณ์ของตน โดยภาพรวมก่อนการทดลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดก่อนการทดลอง คือ ท่านคิดว่าการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ใจกว้าง รับผิดชอบ รู้สึกดีที่ได้เรียนรู้เป็นสิ่งที่ดี ($\bar{X} = 4.20$) รองลงมา คือ ท่านคิดว่าการกระตือรือร้น ต้อนรับความท้าทาย แสวงหาโอกาส ใช้โอกาสมิแรงจูงใจ มีพลัง มีเป้าหมายเป็นสิ่งที่ดี ($\bar{X} = 4.16$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าการปรับตัวได้เร็ว จะทำให้มีพลังในการเอาชนะความยากลำบากได้ ($\bar{X} = 3.84$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดหลังการทดลอง คือ ท่านคิดว่าการมีความพยายามสูง และความเชื่อมั่นว่าตนเองทำได้จะนำพา

ความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.56$) รองลงมา คือ ท่านคิดว่าการกระตือรือร้น ต้อนรับความท้าทาย แสวงหาโอกาส ใช้โอกาส มีแรงจูงใจ มีพลัง มีเป้าหมายเป็นสิ่งที่ดี ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านคิดว่าการเป็นคนที่มีแนวคิดใหม่ ๆ และทันสมัยจะทำให้ประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.32$)

ตารางที่ 4.34

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรก่อนและหลังการทดลองใช้การพัฒนาความตระหนักรู้ ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านพฤติกรรมความรู้สึกรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านพฤติกรรม	Mean	Mean	S.D.	S.D.	t	Sig.
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง		
1. ความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเอง(The Body Self)						
1.1 ท่านพึงพอใจต่อร่างกายของตนเอง	3.76	4.60	0.79	0.53	13.53	0.00
1.2 ท่านมีบุคลิกภาพทางร่างกายที่ดี ดึงดูด ความสนใจของผู้อื่น	3.54	4.50	0.81	0.54	15.15	0.00
1.3 ท่านปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดูดีตลอดเวลา เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง	3.86	4.48	0.72	0.58	10.15	0.00
1.4 ท่านหมั่นออกกำลังกายสม่ำเสมอเพื่อ สุขภาพที่ดี	3.66	4.32	1.03	0.74	9.10	0.00
1.5 ท่านรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และเพื่อสุขภาพที่ดี	3.88	4.46	0.77	0.61	9.78	0.00
1.6 ท่านไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุขต่าง ๆ โดยภาพรวม	3.96	4.48	0.83	0.61	9.07	0.00
	3.78	4.47	0.83	0.60	11.13	0.00

จากตารางที่ 4.34 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏจำแนกเป็นรายชื่อ มิติด้านเจตคติ ความรู้สึกเห็นคุณค่าต่อร่างกายตนเองโดยภาพรวมก่อนการทดลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดก่อนการทดลอง คือ ท่านไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุขต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.96$) รองลงมา คือ ท่านรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และเพื่อสุขภาพที่ดี ($\bar{X} = 3.88$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีบุคลิกภาพทางร่างกายที่ดี ดึงดูดความสนใจของผู้อื่น ($\bar{X} = 3.54$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด

หลังการทดลอง คือ ท่านพึงพอใจต่อร่างกายของตนเอง ($\bar{X} = 4.60$) รองลงมา คือ ท่านมีบุคลิกภาพทางร่างกายที่ดี ดึงดูดความสนใจของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านหมั่นออกกำลังกายสม่ำเสมอเพื่อสุขภาพที่ดี ($\bar{X} = 4.32$)

ตารางที่ 4.35

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรก่อนและหลังการทดลองใช้การพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านพฤติกรรมความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านพฤติกรรม	Mean ก่อน	Mean หลัง	S.D. ก่อน	S.D. หลัง	t	Sig.
2. ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น (The Interpersonal Self)						
2.1 ท่านเป็นบุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เข้า กับคนอื่นได้ง่าย	3.74	4.38	0.82	0.66	13.20	0.00
2.2 ท่านชอบช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาและ ช่วยแก้ปัญหาให้กับบุคคลอื่น	4.06	4.54	0.73	0.57	10.21	0.00
2.3 ท่านชอบกิจกรรมสังคม ชอบพบปะ ผู้คน	3.76	4.36	0.89	0.59	8.63	0.00
2.4 ท่านใช้ความเหมือนกันหรือความ คล้ายกันในการเชื่อมความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล	3.74	4.32	0.80	0.71	8.56	0.00
2.5 ท่านมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้สึกที่ ดีระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น	3.80	4.28	0.83	0.75	7.06	0.00
2.6 ท่านสามารถสร้างบรรยากาศของการ สื่อสารให้เอื้อและสนับสนุนให้เกิดการ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น	3.68	4.24	0.76	0.79	8.78	0.00
2.7 ท่านแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน	3.88	4.28	0.74	0.78	7.36	0.00

(ต่อ)

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

ด้านพฤติกรรม	Mean ก่อน	Mean หลัง	S.D. ก่อน	S.D. หลัง	t	Sig.
2.8 ท่านใช้ความรัก การควบคุม การชี้นำ การช่วยเหลือกัน การร่วมมือกัน ส่งผล ให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี	4.00	4.46	0.69	0.64	8.79	0.00
2.9 ท่านไว้วางใจซึ่งกันและกัน รู้สึกปลอดภัย สบายใจ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี	3.90	4.42	0.67	0.64	9.92	0.00
2.10 ท่านพาตัวเองไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมของ คนที่มีความสามารถ	3.62	4.22	0.72	0.73	8.19	0.00
โดยภาพรวม	3.82	4.35	0.77	0.69	9.07	0.00

จากตารางที่ 4.35 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมเป็นรายชื่อ มิติด้านเจตคติ ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น โดยภาพรวมก่อนการทดลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดก่อนการทดลอง คือ ท่านชอบช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาและช่วยแก้ปัญหาให้กับบุคคลอื่น ($\bar{X} = 4.06$) รองลงมา คือ ท่านท่านใช้ความรัก การควบคุม การชี้นำ การช่วยเหลือกัน การร่วมมือกัน ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านพาตัวเองไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมของคนที่มีความสามารถ ($\bar{X} = 3.62$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดหลังการทดลอง คือ ท่านชอบช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาและช่วยแก้ปัญหาให้กับบุคคลอื่น ($\bar{X} = 4.54$) รองลงมา คือ ท่านใช้ความรัก การควบคุม การชี้นำ การช่วยเหลือกัน การร่วมมือกัน ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี ($\bar{X} = 4.46$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านพาตัวเองไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมของคนที่มีความสามารถ ($\bar{X} = 4.22$)

ตารางที่ 4.36

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรก่อนและหลังการทดลอง ใช้การพัฒนาความตระหนักรู้
ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านพฤติกรรม
ความสำเร็จของตนเอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านพฤติกรรม	Mean ก่อน	Mean หลัง	S.D. ก่อน	S.D. หลัง	t	Sig.
3. ความสำเร็จของตนเอง (The Achieving Self)						
3.1 ชีวิตท่านมักจะประสบความสำเร็จใน เรื่องต่าง ๆ บ่อย	3.36	4.28	0.63	0.78	12.61	0.00
3.2 ท่านภูมิใจกับความสำเร็จต่าง ๆ ของชีวิต และจะหาวิธีพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ตลอดเวลา	3.78	4.36	0.64	0.63	9.78	0.00
3.3 ท่านมักจะมีวิธีการนำพาชีวิตไปสู่ ความสำเร็จ	3.62	4.34	0.66	0.65	10.35	0.00
3.4 ความรู้ ความสามารถที่ท่านมีอยู่ใน ปัจจุบันนั้นจะทำให้ประสบความสำเร็จ ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	3.66	4.38	0.74	0.75	10.64	0.00
3.5 ท่านมีความมุ่งมั่นตั้งใจ ไม่ท้อถอย ไม่ ถอดใจง่าย ๆ แม้ว่าจะเจอกับอุปสรรค ต่าง ๆ ทำให้ประสบความสำเร็จได้ตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้	3.92	4.34	0.69	0.68	7.70	0.00
3.6 ท่านมีทัศนคติ ความคิด และมุมมองใน การมองสิ่งต่าง ๆ ทำให้ประสบ ความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	3.86	4.26	0.78	0.77	8.14	0.00
3.7 ท่านเป็นคนอยู่เหนือความคาดหวังของ ผู้อื่น	3.46	4.48	0.61	0.61	15.82	0.00
3.8 ท่านมีไหวพริบดี	3.50	4.26	0.70	0.69	13.09	0.00
3.9 ท่านเรียนรู้จากความผิดพลาดของตนเอง โดยภาพรวม	3.96	4.40	0.69	0.69	8.42	0.00
	3.68	4.34	0.68	0.69	10.73	0.00

จากตารางที่ 4.36 พบว่าความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมเป็นรายข้อ มิติด้านเจตคติ ความสำเร็จของตนเอง โดยภาพรวมก่อนการทดลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.34$) เมื่อพิจารณาในรายข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดก่อนการทดลอง คือ ท่านเรียนรู้จากความผิดพลาดของตนเอง ($\bar{X} = 3.96$) รองลงมา คือ ท่านมีความมุ่งมั่นตั้งใจ ไม่ทอดทิ้ง ไม่ถอยใจง่าย ๆ แม้ว่าจะเจอกับอุปสรรคต่าง ๆ ทำให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ($\bar{X} = 3.92$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือชีวิตท่านมักจะประสบความสำเร็จในเรื่องต่าง ๆ บ่อย ($\bar{X} = 3.32$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดหลังการทดลอง คือ ท่านเป็นคนอยู่เหนือความคาดหวังของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.48$) รองลงมา คือ ท่านเรียนรู้จากความผิดพลาดของตนเอง ($\bar{X} = 4.40$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีไหวพริบดี ($\bar{X} = 4.26$)

ตารางที่ 4.37

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรก่อนและหลังการทดลองใช้การพัฒนาความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านพฤติกรรม ความเป็นเอกลักษณ์ของตน จันทรเกษมเป็นรายข้อ

ด้านพฤติกรรม	Mean ก่อน	Mean หลัง	S.D. ก่อน	S.D. หลัง	t	Sig.
4. ความเป็นเอกลักษณ์ของตน (The Identification)						
4.1 ท่านเป็นคนที่มีแนวคิดใหม่ ๆ มากมาย	3.66	4.24	0.74	0.79	10.63	0.00
4.2 ท่านกระตือรือร้น ต้อนรับความท้าทาย แสวงหาโอกาส ใช้โอกาส มีแรงจูงใจ มีพลัง มีเป้าหมาย	3.90	4.34	0.61	0.65	10.04	0.00
4.3 ท่านอยากเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ใจกว้าง รับฟัง รู้สึกดีที่ได้เรียนรู้	4.14	4.62	0.67	0.53	9.15	0.00
4.4 ท่านมีความพยายามสูง เชื่อว่าตนเองทำได้	3.82	4.46	0.59	0.54	11.91	0.00

(ต่อ)

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

ด้านพฤติกรรม	Mean ก่อน	Mean หลัง	S.D. ก่อน	S.D. หลัง	t	Sig.
4.5 ท่านเป็นคนกล้า ไม่กลัวความล้มเหลว ยืนยันความคิดตนเอง แม้จะแตกต่างจาก คนอื่น ใช้ศักยภาพตนเองเต็มที่ ประสบ ความสำเร็จได้ง่าย	3.72	4.48	0.78	0.67	11.40	0.00
4.6 ท่านเป็นคนคิดเชิงบวก คาดว่าประสบ ความสำเร็จสร้างสรรค์สิ่งใหม่ มีแรงผลักดัน มีความสุข กระตือรือร้น	3.86	4.54	0.69	0.61	11.76	0.00
4.7 ท่านปรับตัวได้เร็ว มีพลังที่จะชนะความ ยากลำบากได้	3.58	4.38	0.80	0.69	11.51	0.00
4.8 ท่านเป็นคนอดทนสูง พยายามทำงานให้ สำเร็จ ไม่ว่าจะยากแค่ไหน	3.82	4.44	0.82	0.67	8.95	0.00
4.9 ท่านเชื่อมั่นในตนเอง	3.62	3.38	0.82	0.63	10.77	0.00
4.10 ท่านมีระเบียบวินัยในตนเองสูง	3.58	4.26	0.85	0.69	9.94	0.00
4.11 ท่านมีความคิดสร้างสรรค์	3.62	4.26	0.85	0.69	9.54	0.00
4.12 ท่านเป็นคนมองโลกในแง่ดี	3.86	4.36	0.83	0.77	10.03	0.00
โดยภาพรวม	3.77	4.31	0.75	0.66	10.47	0.00

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมเป็นรายชื่อ มิติด้านเจตคติ ความเป็นเอกลักษณ์ของตน โดยภาพรวมก่อนการทดลองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) หลังการทดลองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$) เมื่อพิจารณาในรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดก่อนการทดลอง คือ ท่านกระตือรือร้น ต้อนรับความท้าทาย แสวงหาโอกาส ใช้โอกาส มีแรงจูงใจ มีพลัง มีเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.90$) รองลงมา คือ ท่านเป็นคนมองโลกในแง่ดี ($\bar{X} = 3.86$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีระเบียบวินัยในตนเองสูง ($\bar{X} = 3.58$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดหลังการทดลอง คือ ท่านอยากเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ใจกว้าง รับผิดชอบ รู้สึกดีที่ได้เรียนรู้ ($\bar{X} = 4.62$) รองลงมา คือ ท่านเป็นคนคิดเชิงบวก คาดว่าประสบความสำเร็จสร้างสรรค์สิ่งใหม่ มีแรงผลักดัน มีความสุข กระตือรือร้น ($\bar{X} = 4.54$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านเป็นคนที่มีแนวคิดใหม่ ๆ มากมาย ($\bar{X} = 4.24$)